

Muharrem Pala

- Őirler -

Yayın Tarihi:

20.12.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

19 Mayıs !

Bizim için bayraktı, vatandı mevzu bahis
O sebepten milattır, ondokuz mayıs

Mayısın ondokuzu doğum günün olsa da, bence
Sayende doğan devletindi, yüzyıl önce

Samsun da doğan güneş hiç batmadı ki
Gençlik seni rahmetle yadediyor, unutmadı ki

Aradan koskoca bir asır geçse de
Düşmanlar hergün kılıf değiştirse de

Hâlâ yol gösteriyor bize devrimlerin
Yüzyıl öncesinden ışık tutuyor ilkelerin,

Bu yurdu aydınlatmaya devam ediyor.
Sana söz vermiş gençlik, gönülden selam ediyor

Muharrem Pala

Adı Abdulvahap !

Toros dağlarından
Avluk diyarından
Nam saldı dünyaya
İz bıraktı geçti

Baba yiğitti O
Toprağa düştü O
Seven yüreklere
Köz bıraktı geçti

Adı Abdulvahap
Rahmet eyle Ya Rab
Soyadı Kocaman
Yiğit geldi - geçti

Muharrem Pala

Akar Damla Damla

Geleceğim dedin gelmek bilmedin
Gönlünü başka birine mi verdin

Gözlerim yolda/ hala bekliyorum
Rüyamda hep /seni sayıklıyorum

Ayrılık hasreti canımı yaktı
Hani kış sonu bahar olacaktı

Akar damla damla gözümde yaşlar
Gözüm yaşını silmez arkadaşlar

Aylar yıllar geçti/ gelmiyor musun
Unuttun mu beni/ sevmiyor musun

Muharrem Pala

Akıllı Telefon Gerçeği !

Fazla direnemedim, kapıldım havasına
Gönül verdim, akıllı telefon modasına

Her gün birkaç kuruş artırıp tırnaktan-dişten
Akıllı telefon aldım, memnundum gidişten

Gezip-gördüğüm her yerde selfi çekiyordum
Güzel olan şeyleri, anlık paylaşıyordum

Aldığım beğeniler, gidiyordu hoşuma
Ayıracağım zamanımı çaldı, eşime

Hal ve hatır sormayı tamamıyla unuttum
Çevrimiçi dostlarımla kendimi avuttum

Çağı bile geçtim sanki, deyim yerindeyse
Artık zevcemden kopmak üzereydim nerdeyse

Aynı evi paylaşan, iki yabancı olduk
Uzaklar yakınlaştı, lâkin biz uzaklaştık

Ne yazık ki! Çocuklarımızı ihmal ettik
Sadece ihmal etmedik, onları kaybettik

Muharrem Pala

Aklım - Fikrim

Benimle değil aklım - fikrim
Sana iltica etmiş ruhum

Özgürlüğü aldın elimden
Kimseler bilmiyor halimden

Baharım dünyalık cennetim
Sensiz hem öksüzüm hem yetim

Beni kapına köle yapsan
Razıyım iyi davranmasan

Hürriyet yaramıyor bana
Zincirsiz bağlanmışım sana

Özümdesin, kalbimdesin sen
Gece - gündüz benimlesin sen

Beni yatırsan dizlerine
Mahkum olmuşum gözlerine

Yeşil gözlere götür beni
Seyretmeye doyamam seni

Muharrem Pala

Anneciğim

Bilemedim kıymetini yanındayken dün
Bu ayrılık bu gurbet biterse bir gün

Kımalı ellerinden bin kez yüz bin kez öpeceğim
Dünyalardan da güzel güzelsin anneciğim

Koşuyorum sana her gece rüyamda
Annelerin en güzelisin küçücük dünyamda

Ayrılırken gözyaşlarım vardı zoraki gizlediğim
An'lar olacaktı seni çok çok özlediğim

İşte o anlar hıçkırıklarla ağladım bol bol
Yeniden beni sana kavuşturursa bu yol

Nasırlı ellerinden bin kez yüzbin kez öpeceğim
Dünyalardan da güzel güzelsin anneciğim

Muharrem Pala

Anneciğim !

Dokuz ay karnında kaldım yetmedi
Doğurmakla beni işin bitmedi

Nazarla geldim tüten ocağına
Bağrına bastın, aldın kucağına

Ninniler söyledin uyutmak için
Sevginle besledin büyötmek için

İşini yaparken bindim sırtına
Sen varken meltem oldu, esen fırtına

Kokuna alıştım kucağındayken
Ağlamadım hiç, sen yanımdayken

Hem arkadaşım oldun hem de sırdaş
Sensin benim yardımcım, bana yoldaş

Sayende, kafa tuttuysam hayata
Büyüdüm, bir nebze erdin rahata

Anneciğim, ödeyemem hakkını
Benim için uyumadın uykunu

Kır çiçekleri serpilse yolunda
Azdır, "Cennet varken ayak altında"

Muharrem Pala

Annem !

Hayattaki ilk kılavuzum
İlk öğretmenim sensin annem!
Sen olmayınca çok yalnızım
Gel de hasretim bitsin annem!

Kötülöklere kalkan oldun
Beni hayata hazırladın
Ben hasta oldum sen ağladın
Beni en çok sevensin annem!

Sütünle besledin büyüttün
Elimden tutarak yürüttün
Seni unutmak mı ? Ne mümkün!
Her zaman kalbimdesin annem!

Muharrem Pala

Anneme Mektup

canım anneciğim
annelerin en güzeli
ne zaman nöbete gitsen
varlığın gider yokluğun kalır bana
canım acır bir şeyler kopar içimden
babam bilgisayarda
ablam ders çalışıyor
bütün bu olanları aklım almıyor
düşündükçe kafam karışıyor
sorma beni sorma anne
çocuk denecek yaşta aktör oldum aktör
kocaman evde bir başımayım
içime kapanıyor "sensizliği" oynuyorum
susuyorum saatlerce nöbetlerdeyim
"sessizliği" oynuyorum anne
anneciğim, ne zaman nöbete gitsen
tek kişilik bir oyun sahne alır bu evde adı "yalnızlık"
geceler sakın geceler "karanlık"
odam çok soğuk buz gibi
üşüyorum gel de ısıt beni
üstümü örtsene anne
uykum geliyor babam beni sırtına almıyor
yatağıma götürmüyor
yatırda da "bir varmış bir yokmuş" diye
masallar anlatmıyor
kimse senin yerini doldurmuyor
senden gayrisi benimle ilgilenmiyor anne
anneciğim
bir daha nöbete gitmesen olmaz mı
aç mı kalırız yoksa
babamın aldığı maaş bize yetmez mi
ocağımız tütmez mi
üstünde yemek pişmez mi
bana da kuru soğan ekmek düşmez mi anne
anneciğim, ne zaman nöbete gitsen
hüzün dolar içime
tüm renkler çekilir gözlerimden
kala kala sarıların en sarısı kalır bana
sensizliğe savaş açtım anne
topum tüfeğim olmasa da, telefonum var
sık sık seni arar
canım diye başlayan sesini duyar
onunla avunurum anne
varlığının gölgesi
yaşadığının göstergesi olan sesini duymak
içimdeki boşluğa ilaç gibi geliyor anne
sesini işitmek ne güzel şey anne!

Muharrem Pala

Anneye Kalkan Eller-1

Cuma akşamı salonda oturmuştum çocuklarla
İrkildim / televizyonda izlediğim haberle
"Anneye kalkan eller" haberini duydum
Duymaz olaydım kulağım sağır olaydı keşke
Değiştirin ajans yok mu dedim bundan başka
Değişti ancak her kanalda aynı haber
Birden bağırışım bu kadarı da fazla / yeter!!!
İzlediğim haberden çok etkilendim
Şok oldum adeta yıkıldım
Elim ayağım tutmaz oldu
Tel tel döküldüm
Kağıdı kalemi elime aldım
Kaleme dört elle sarıldım
Kalemimden mürekkep yerine kan damlıyordu
Bu satırları yazarken içim kan ağlıyordu
Şimdi kalemim öfkeyle kin kusuyor
Konuşması gerekenler neden susuyor
Annem üzülme lütfen!
Bak senin derdinle dertleşen
Kalemi ile üzüntüsünü dile getiren
Biri var biri / senin yakınında bir yerlerde
Hatta seninle yaşıyor / aynı şehirde
Zaman bulursam sana çiçeklerle geleceğim
Bir evladın gibi kınalı ellerinden öpeceğim
Seni televizyonda gördüm annem / gözün morarmış
Gülen yüzünden eser kalmamış / bir gül gibi sararmış
Söyle bana annem sana hangi el vurdu
Hangi dil sana edepsizlik yaptı / köpürdü
"Anneye kalkan eller" haberinden
Bir eğitimci olarak payıma düşen
Annene öf bile deme! / önünde saygıyla eğil
Bu suç hepimizin annem / sadece senin değil
Evlattan dayak yiyen ilk anne sen değilsin
Son da sen olmayacaksın
"Anneye kalkan eller" yerine günün birinde
"Anneye kalkan olan eller" haberinde
Bu toplum gün gelecek / onure olacak
Belki biraz zaman alacak / ama
Toplumun kanayan yarası kapanacak
Sen müsterih ol annem / ağlama!
Sen rahat ol annem yüreğimi dağlama!

Muharrem Pala

Anneye Kalkan Eller-2 (evlada Serzeniş!)

Behey kara vicdanlı evlat / ne istedin anandan
Hiç mi korkmadın seni yaratandan
Beli bükülmüş üstelik yaşlanmış
Ah evlat ah!
Bilmez misin?
Anneye öf demek bile çok günah!
Anne deyince akan sular durulur
Gün gelir / anneye kalkan ellerin hesabı sorulur
Behey kara vicdanlı hayırsız evlat!
Vicdanını çöpe mi attın
Yoksa rafa mı kaldırdın
Şimdi uyuyabiliyor musun için çok mu rahat
Oysa annen seni bir hamal gibi karnında taşıdı
Seni doğurdu / doğurmakla kalmadı
Çiçek gibi baktı sana / sevgisini verdi
Seni hayata hazırladı
En az iki yıl emzirdi
Gözlerinden bile sakındı
Hayatta varsa bugün özgüvenin
Önce annen verdi / O senin ilk öğretmenin
Bak süt kokuyor ağzın hala
Behey vicdansız / seni gidi ukala!
Onun sütü ile büyüdün
Ayağa kalkıp / tıpış tıpış yürüdün
Hasta oldun ateşin çıktı
Senin için kim gözyaşı döktü
Kimi geceler uyumadı
Başında uykusuz sabahladı
Behey kara vicdanlı evlat!
Bilmez misin ki cennet?
Annelerin ayakları altında
Göremedin mi iki gözünle baktın da
O hakkını etse de de helal
Yaptıklarını görmüyor mu zül Celal
Ana gibi yar bulamazsın gerisi yalan
Yolda kalmaz annesinin gönlünü alan
Ne olursa olsun / o senin annen
Git ayağının altını öp özür dile hemen

Muharrem Pala

Ardında Bıraktığın Resme Bak !

Ey sevgili ! yüreğin varsa
Bir kalem al eline,bir de kağıt
Önce bir ağaç çiz,
Tüm sarı yapraklarını yere dökmüş...
Sonra bir çocuk çiz,
Üstü başı yırtık
Gözyaşları yanaklarına dökülmüş...
Daha sonra,
Bir ihtiyar çiz beli bükük
Bastonunu yere düşürmüş...
Sönmekte olan bir mum çiz,
Dirhem dirhem erimiş...
Bir güneş çiz,
Ama ışığını kaybetmiş...
En sonunda bir ev çiz,
Yanıyor alevler içinde...!!!
Gel de
Ardında bıraktığın resme bak !
Güçlüyüm, ağlamam diyorsan
Gel de
Gözlerimde bitmişliğin,
Tükenmişliğin,
Çaresizliğin resmini gör !!!
İşte eserin!
İşte ardında bıraktığın tablo...!
Vicdanın edecekse rahat
Resmi çerçevelet
İster odana as
İstersen açık artırmayla sat !

Muharrem Pala

Arkadaşım ile Kedisi

Arkadaşım hayvanları çok severdi
Hafızamda kaldığına göre / ara sıra
Evde kedi beslediğinden bahsederdi
Doğrusu pek te ilgimi çekmezdi
Ta ki sosyal medyada resmini paylaşınca kadar
Bu bir gerçek hikayedir lütfen dinlesene birader
Bu sabah bana kedisinin resmini çekip te göndermiş
Altına bir de hayırlı cumalar diye eklemiş
Yakın gözlüğümü cebimden çıkarıp gözüme taktım
Açtım gözlerimi kediye şöyle dikkatlice baktım
Belli ki çok bakımlı cam gibi tertemiz duruyor
Dedi yılda bir banyoya giriyor
Dedim nasıl olur dedi saçlarını diliyle temizliyor
Uzun saçlarının rengi siyah ve beyaz
Oysa arkadaşımın renkleri asla buna uymaz
Sarı ile kırmızıdır arkadaşımın gönül verdiği renkler
Bazen zıtlıklardan olurmuş en güzel ahenkler
Dolayısıyla hayvanlardan aslana ilgi duyuyordu
Aslan besleyemeyeceğine göre kedi besliyordu
Kedisinin baykuş gibiydi duruşu
Şahine benziyordu o keskin bakışı
Maazallah aç kalırsa düşünemiyorum gerisini
Kuş besleyenler sağlam yapsın kafesin kapısını
Alıcı kuşlar gibi bakışları çok sert
Arkadaşıma gelince cimri değil cömert
Teneffüslerde arada bir çayını içiyordum
Ama neskafesine de yok demiyordum
Karşılaşınca yüzüne söyledim
Kedin çok güzelmiş beğendim
İzinle bir de şiir yazayım efendim
Arkadaşımın yüzünde bir gülümseme belirdi
Olmaz yazmayın istemiyorum diyemedi
Dedim kedin ölür şiir kalır
Senin için tatlı bir anı olur
Oturduk bir masaya kahve söyledi
Söz döndü dolaştı kediye geldi
İskoç kedisiymiş yani ithal malı
Anlarsınız ya dövizle geldi
Anladık hayvanda olsa gavur malı
Gavurun icatları güzel olurda / fakat bu bir kedi
Güzellik Allah vergisi dedi
Bin beş yüze almış birkaç yıl önce
Dokuzuncu kattan düşmüş
Dokuz canlıymış ölmemiş
Almış Ankara'ya götürmüş
Ameliyat ettirmiş
Üstüne bir de iki bin beş yüz
Ben sustum söylemiyorum artık başka bir söz
Eklesen dört bin eder / yenisini alırdın dediğimde
Aramızda bağ var diye söylediğinde
Anladım ki bu bağ sevgi bağı hem de çok güçlü
Zincirlerden bile kuvvetli

Dedim o zaman ben çıkıyorum aradan
Kedinle baş başa çok güzel geçer zaman
Dilimde bir şarkı ayrılırken oradan
"Anlıyor musun bir kedim bile yok"

Muharrem Pala

Atatürk Destanı !

Yıl bin sekiz yüz seksen bir, Mayıs'ın on dokuzunda
Tarihi Selanik'in Kocakasım Mahallesi'nde

Eşinin sancısı başlayınca Ali Rıza Bey'i,
Evden dışarı çıkardılar, mekân tuttu bahçeyi

Pembe boyalı üç katlı evde: tatlı bir heyecan
Babası gözlerini hiç ayırmadı pencereden

Mavi gözlü, sarı saçlı bir çocuk dünyaya geldi
Ali Rıza Bey! Bebeğe Mustafa adını verdi

Gözlerinin içi gülüyordu, oğlan babasının
Bir dediği iki olmuyordu, Zübeyde Hanım'ın

Küçük Mustafa büyüyordu, okul çağı gelince
Annesi için Mahalle Mektebi'ne gitti önce

Babası çaktırmasada, bu duruma çok üzüldü
Ardından Şemsi Efendi Okulu'na yol görüldü

Selanik'in üzerindeydi koyu kara bulutlar
Ansızın sanki gök yarıldı, suya düştü umutlar

Mustafa için ne karanlık bir gündü, Aman Tanrım!
Çocuk yaşta kalmıştı baba sevgisinden mahrum

Hayattaki en değerli varlığını kaybetmişti
Ali Rıza Bey! dünyadan sessizce çekip gitmişti

Söyler misiniz O'nu kucağına kimler alacak?
Mavi gözlü çocuğu bundan böyle kimler sevecek?

Neyse ki arkasında dağ gibi bir annesi vardı
Onun güvenle yaslanacağı çelikten duvardı

Annesi ile dayısının çiftliğine gittiler
Bir süre nefes aldılar, orada rahat ettiler

Çiftlikte taş ve sopayla kargaları kovaladı
Bol bol oyunlar oynadı çocukluğunu yaşadı

Çocuk denecek yaştaydı henüz yaşı çok küçüktü
Velakin O'nun hedefi boyundan bile büyüktü

Mustafa Ortaokula, hırsla devam ediyordu
Askerlik mesleği, bir türlü aklından çıkmıyordu

Hayalini kurduğu üniformayı hemen giymek,
Mustafa'nın en büyük arzusuymdu komutan olmak

Her gece yatağına değil, hayaline uzandı

Nihayet! Askeri Rüştiye sınavını kazandı

O'nun babası Ali Rıza Bey öldüğünden beri,
Ailecek almadılar, böyle şahane haberi

Okurken Rüştiye'de yüzleri ikinci kez güldü
Kemal ismi Mustafa için kocaman bir ödüldü

Sonradan sırayla: Manastır Askeri İdadisi,
İstanbul Harp Okulu takiben Harp Akademisi

Zirve aşkına merdivenleri adım adım çıktı
Herkes kapanan kapılar yalnız O'na açıldı

Asker oldu bu cennet vatana, hem de çakı gibi
O'nu beklemekteydi İtalyan ve de Balkan Harbi

Çanakkale Savaşı'nda dehasını konuşturdu
Ölmeyi emretti, askerleri sel gibi coşturdu

Hamdı, Çanakkale'de yanarak kavruldu ve pişti
Kurtuluş Savaşı'mızda cepheden cepheye koştu

Başkomutan oldu, O'na düştü en büyük vazife
İşini iyi biliyordu, gerek yoktu tarife

Samsun'a çıktığında, düşmanların aklı karıştı
Telaşa kapıldılar, etekleri tümenden tutuştu

Hasma göre umut yoktu Osmanlı denen hastadan
Hepsi de pay almak istedi sofradaki pastadan

O ileri görüşlüydü, bakınca gördü önünü
Fırsata çevirdi Osmanlı Devleti'nin sonunu

On beş milyon mangal gibi yüreği taktı peşine
En önde O vardı, geçti milletimizin başına

Bir gölge gibi üstümüzü kaplamışken kara basanlar
Akıyordu altımızda çamurdan bulanık sular

Acımızın tarifi yapılmasa da bu sinede
Hedefimiz için düşe kalka yürüdük yine de

Liderimizle gittik gidilmez denen uzakları
Boşa çıkardı halka kurulan kahpe tuzakları

Al bayrağımız için esen ufak bir rüzgâr vardı
Ama yaprakta kıpırtı yoktu, kımıldamıyordu

İlk kıvılcımı O çaktı, Amasya, Erzurum, Sivas
Halkı topyekûn harekete geçirdi yavaş yavaş

Bayrak aşkına yanan kalpleri aldı arkasına
Her ilden asker topladı bu bahtı kara vatana

Engellemelere rağmen düzenli orduyu kurdu
Kahpe Yunan o anda, kendi akıbetini gördü

Atatürk biliyordu ki bu güzelim cennet vatan
Eğer çalışmayıp ta çok olursa sırt üstü yatan

Sevinecekti yurdumuzu işgal eden ülkeler
O yüzden çıkarıldı boyna geçirilen halkalar

Hürriyet için adımların en büyüğünü attık
Afyon'da düşmanı sürü gibi önümüze kattık

Belini kırdık, planları tersine döndü düşmanın
Tükenmeyen umutları tek tek tükendi düşmanın

Egenin incisi İzmir'de en son darbeyi vurduk
Elimiz güçlenmişti, masaya öylece oturduk

Deyim yerinde ise feleğin çemberinden geçtik
Yeri geldi, ecel şerbeti içtik, ama ölmedik

Altı asırlık yaşlı çınarın yıkıldığı yerde
Kılavuzumuz Mustafa Kemal'in önderliğinde

Anka kuşu misali: küllerinden doğdu bu devlet
Yaşasın Atatürk sevgisi! Yaşasın Cumhuriyet!

Muharrem Pala

Ateş Düşmüş Yüreğe

Boy atmış, sesi değişmiş
Bıyığı bile terlemiş

Ergen olmuş bizim oğlan
Uzak duramaz aynadan

Yana tarar kakülünü
Bir güzel kapmış gönlünü

Varsa yoksa, aşkım diyor
Kimseleri dinlemiyor

Başına buyruk bu günler
Ne söz dinler, ne hâl anlar

Onla yatıp, Onla kalkı
Masada kaldı, kahvaltı

Yemiyor, içmiyor Onsuz
Evden çıkmıyor harçlıksız

Ateş düşmüş, yüreğe vay !
Su yetmez, söndürmeğe vay!

Muharrem Pala

Babacığım

Sen yapabilirsin deseysin bana
Her Őeyden önce gvenseysin bana

Yapacaktım hem de en iyisini
Bir de o zaman görseydin beni

Deseydin benim çocuğum olacak doktor
Doktor olamasamda olurum aktör

Bir kere bile demedin diyemedin
Herkes'e gvendinde bana gvenemedin

Büyük suç senindir özgüvenim geliŐmediyse
Senin payın büyüktür korkak yetiŐtimse

Az bile söyledim dahası var dahası
Sayılan biriyim nüfus sayımlarında kellesi

Senin kararına uydum evlenirken de
Hayat arkadaşımı da seemedim sayende

Ayakları üstünde duramayan biriyim
Dünyada kendine yer bulamayan biriyim

Muharrem Pala

Balkondaki Geline

Nedir bu? İki de bir balkona çıkıyorsun
Bir şey yapmasan da dikkat çekiyorsun
Bu dizelerim uyarıdır / balkondaki geline
Konuşup duruyorsun/ telefonu almış eline
Üstüne bir de sigara yakıyorsun
Bir sağa bir de sola bakıyorsun
Sahiden / beklediğin biri mi var?
Kalbinde özel bir yeri mi var?
Hey! Komşu bu ne heyecan?
Eksik kaldı sadece bir zıplaman
Hop oturup hop kalkıyorsun
Söyle onu çok mu seviyorsun?
İşe daha bu sabah gitmedi mi?
Cicim ayları bitmedi mi?
Karanlık çökmüş halen yolunu gözlüyorsun
Bir gece gelmeyince çok mu özölüyorsun?
Ümit var mı hala birazdan O mu gelecek?
Gelince hanenize ay mı doğacak?
Peki ya size ne getirecek? /Ailenizin reisi
Getirmese de yeterli mi/ aşkınızın meyvesi?

Muharrem Pala

Başarı Reçetesi... (öğrencilere faydalı olması dileğiyle)

Başarılı olmak
istiyorsanız hayatta.
Bir 'HEDEF' seçin kendinize.
Sonra da
o hedefi içinizde yaşayın.
Hayal edin.
-'MIŞ' gibi yapın.
Daha sonrada
seçtiğiniz hedefe uygun
bir de ÇALIŞMA PLANI...
İlk adımdır bu öğrenmenin.
Sakın taviz vermeyin
Bu plana uyun.
Size güç verecek
Çalışmaya sevkedecek
Sizi çalışma masasına götürecek
Sürekli motive edecek
Kendinize uygun
bir de SLOGAN bulun.
Çalışma odanıza asın bunu.
Tanıdıklarınıza hedefinizi söyleyin.
Bu da sizde
POZİTİF BASKI oluştursun.
Yalancı duruma düşmemek için
en azından kendini
daha çok çalışmak zorunda hissedersin.
Başarısızlık
korkusunu da yenin.
Silin atın kafanızdan.
Korkunun ecele faydası yok.
Bunu da bilin.
Ümitsizliğe de kapılmayın.
İçinizde OLUMLU düşüncelere yer verin.
O küçük ayaklarıyla
haccâ gitmeye çalışan
karıncayı örnek alın.
-Neyi?
-Niçin?
-Nasıl yapmanız gerektiğini bilin.
Tavşanla kaplumbağanın
hikayesini düşünün.
Hedefinize kaplumbağa gibi
öylece kilitlenin.
Konulara İLGİ duyun.
MERAK oluşturun.
Eğlenerek öğrenin.
Bilgilerle DANS EDİN.
Ritm tutun.
Akşamları uyumadan önce
Sabahları kalkınca
KONU TEKRARI yapın.
Bütün bunları ben değil

uzmanlar diyor.
KONSANTRE olamıyorsanız.
Dikkatiniz dağılıyorsa
ÖZET çıkarın.
Yazarak tekrar edin.
Bilmediklerinizi de ARAŞTIRIN.
Bir bilene sorun.
Büyüklerinizle SORU-CEVAP yapın.
Yapmanız gerekenleri yapın.
Yapmak istediklerinizi de
kendinize ÖDÜL olarak koyun.
İsteklerinizden uzak durun
erteleyin.
Yatarak ya da yatakta ders çalışmayın.
Sakın ha! Diyorsam
bir sebebi vardır.
Dik duruşunuz da çok önemli.
Hey gençler!
Gelecek sizindir.
Bu ülke hepimizin.
Gelin şu yolları aşın.
Güzel yarınlar için
boş durmayın ÇALIŞIN ÇALIŞIN.

Muharrem Pala

Başka Ne İsterim

Dün seni yolda gördüm yasaklı gülüm
Hatırlamıyorum
Bir pervane gibi etrafında kaç kez döndüm
Bana selam vermesen de
Halimi hatırimi sormasan da
Gücenmedim gücenemezdim sana
İnanamadım gördüklerime
Güne bakan gibi
Yüzünü dönmüştün bana
Güneş batıdan doğmuş olmalı
Diye söylendim kendi kendime
Birisi beni çimdiklesin
Gördüğüm rüyadan
Biri beni uyandırısın dedim
Kimse gelmeyince yanıma
Kendimi tokatladım
İki elimle gözümü üfeledim
Gözlerimi yeniden açtım baktım
Hala üstümde o ceylan bakışlar
Sen böyle değildin
Dünya tersine dönmüş olmalı
Diye düşündüm
Secdeye kapandım o anda
Şükrettim Allah'ıma
Yüreğimde bir adrenalin
Sanki rafting yapıyor gibiydim
Sana olan sevgimin büyüklüğünü test ettim
Ağırlığını ölçtüm kalbimin atışlarından
Ey güzeller güzeli
Meğer ne çok sevmişim seni
Ayın şavkı vurmuş gibiydi yüzüne
Sanırsın ayın on dördü
Gözüm kaldı yaklaşamadım sana
Dokunamadım koklayamadım
Zehirliydin bana
Son gördüğümde böyle değildin
Ya ben çok büyütmüşüm seni gözümde
Ya da güzelliğin bir kat daha artmış
Ya ben güzel görmedim ya da sen
Güzel doğmuşsun anandan
Ey güzeller güzeli
Benim olsaydın
Yüreğime dolsaydın
Başka ne isterim Allah'ımdan
Başka ne isterim
Al ömrümün diğer yarısı feda olsun sana
Yeter ki kabul et beni
Kalan ömrümü kölen olarak geçirmeye
Razıyım kapında

Muharrem Pala

Başöğretmen Atatürk !

Savaşı kazandı, bitti komutanlık
Değer verdiği meslekti, öğretmenlik

Üniformasını eliyle çıkardı
Sırada bekleyen inkılaplar vardı

Bir plan yaptı Latin harfleri hakkında
Tebeşir vardı öpülesi elinde

Umutla geçti kara tahta başına
Diyecek hiçbir şey yoktu neşesine

Değiştirmek istiyordu alfabeyi
İlk önce O'ndan öğrendik abeceyi

Gayretle açıldı Millet Mektepleri
Elden düşmedi okuma kitapları

Başöğretmen oldu Ata'mız millete
Seferberlik ilan etti cehalete

Muharrem Pala

Ben Seni

Yar ben seni alırım da
Ahın gitmiş vahın kalmış
Senin için ölürüm de
Ahın gitmiş vahın kalmış

Gece ile gündüzümde
Yaşıyordun hafızamda
Güzellik gönle lazımda
Ahın gitmiş vahın kalmış

Gül bahçene giremedim
Güllerini deremedim
Muradıma eremedim
Ahın gitmiş vahın kalmış

Muharrem Pala

Biçilmiş Kaftan !

Boyumla müsavidir boyun
Huyumla da uygundur huyun

Hilalden kaşınla, gözünle
Ruhumu okşayan sözünle

Ne bir eksik ne bir fazlasın
Düşündümde bana göresin

Gönlüme biçilmiş kaftansın
Seni sevmeyen kalp utansın

Yüksek uçan düşer engine
Davul bile dengi dengine

Seni bana yaratmış Allah
Nazar değmesin maaşallah

Muharrem Pala

Bina-i Duygularım

İçime atmakla iyi etmedin / sönmeyen bu ateşi
Barutla-ateş gibi / barındırmak elde mi ikiz kardeşi

Ol dem yüreğimi hoplatırcasına başladı bir deprem
Bina-i duygularım yerle bir oldu / yok şimdi dengem

Yaralı bile olsa onlardan toprak üstünde kalanlar
Yağan bir yağmurun selleri ile ulaşip denize boğuldular

Nerede O ? Sağlam yapı oluşturan görkemli manzara
Kapanmaz ama kapansa da iz bırakıyor açılan her yara

Nihayet tabiat ana / onlara olmuş mezar
Derin bir uykuda şimdi o mezarda yatanlar

Muharrem Pala

Bir Aşkın Hikayesi

Ayrı - gayrı dünyalarda doğmuşuz
Çocuk olmuş kimi gün ağlamışız

Bol bol gülmüşüz oyunlar oynarken
Okula başlamışım O doğarken

Büyüdüm ilerliyordu ki yaşım
Yoktu yola çıkacak arkadaşım

Bir gün askerlik bitti, dedi babam
Mürüvvetimi görsün diye anam

Elimde oltayla çıkmıştım ava
Niyetim ciddi kuracaktım yuva

Hayat arkadaşımı arıyordum
Yanımdaymış herkesten soruyordum

Aramızda hiç bir ilişki yoktu
Beklenmedik anda karşıma çıktı

Elim ayağıma dolaştı o an
Kalbimde sevinç, içimde heyecan

Annesiyle evimize gelmişti
Hoşuma gitti, yüzüme gülmüştü

Hoş geldin dedim, böylece tanıştık
O gün bir kaç kelimeyle konuştuk

Bana göre biraz küçüktü yaşı
Sordum öğrenci imiş, yoktu işi

El oğluydum ben Onu tanımazken
Dili çok tatlıydı sohbet ederken

Dokuz yüz doksan ikinin yazıydı
Bana göre de O, elin kızıydı

O gün çekip gitti, öyle ayrıldık
Tatlı mı tatlı bir hayale daldık

Ardından sık sık görüşmeler yaptık
Bitmek bilmeyen, yazışmalar yaptık

Isındı kalplerimiz birbirine
Deliler gibi sevdik günden güne

Prencesim binmişken beyaz atına
Bir yıl sonraydı, girdim hayatına

Beyaz gelinlik giydi gelin oldu

Gül diye sevdim Onu gülüm oldu

Gözümde sakındım gül gibi baktım
Dışarı çıkarken koluma taktım

Hüznümü paylaştı kederim oldu
Alnıma yazılan kaderim oldu

Sultan yaptım kalbimin sarayına
Emirler verdi, oturdu tahtına

Ne derse onu hemen yapıyordum
Kalpte çiçekler açtı gülüyordum

Tutuyor elimden düşsem de yere
Bastonum oldu saymadım kaç kere

Satın almadım bu aşkı pazardan
Allah'ım korusun gözden, nazardan

Pala der ki daima ileriye
Bu yoldan asla dönüş yok geriye!

Muharrem Pala

Bir Cuma Vakti

Uzun uzun yanık bir sesle
Ezanı Muhammedi'dir bu okunan
Bu halk içinde koşarak hevesle
Sadece birkaç kişidir camiye giden
Çok istesem de namaza gidemiyorum ya
Gıptayla bakıyorum şu birkaç kişiye
İçim daralıyor
Yüreğim sıkılıyor
Çok ta rahat değilim inan ki vicdanen
Oysa huzur bulmak benimde hakkım kalben
Kıpır kıpır, gacur gacur
Tahta kurusu mu nedir, bir çeşit tırtıl
Veremedim diye derse namaz arası mola
Ses yaparak içimi kemirmekte hala
Yegane arzum cumaya gitmek lakin isteyim
İşi bıraksam bin bir çeşit telaştayım
Pusu atar beynimde yaramaz bir tilki
Üste çıkmak için gereksiz korkularım
Örümcek ağı kurmuş fırsat kollar bil ki
"Hayye alessaleh, 'Hayye alessaleh"
Bu çağrıya uyanlar özel mi özel
Mevlam nasib etmiş ne ala ne güzel
Ruhun gıdası ilacıdır namaz
"Eğilerek yükselmenin adıdır namaz"
Yükselmek istiyorsan Allah katında
Beş vakit namaz eksik olmasın hayatında
"Allahu ekber , 'Allahu ekber, La ilahe illallah"
Ezan bitti halen herkes işinde gücünde
Namazsız mutluluk olur mu dünya gemisinin içinde
Ey aşık daha fazla söz etme sakın
Dostu düşmanı küstürdün lakin
İnsanları eleştirmek sana mı düştü
Yok mudur senin haddin hududun
Biraz mısra için köpürdün kudurdun
Önce nefsini terbiye et sonra çevreni
Böyle düzeltebilirsin koskoca evreni
Bak hala yazıyorsun nefsini galebe etmiş gibi
"Namaz kıl oruç tut diyor" Hakkın Habibi
Öyleyse dört elle sarıl sünnetine
Hiç değilse yatırım olsun ahiretine

Muharrem Pala

Bir Çift Göz!

Bir çift gözle
ayırdım güzeli çirkinden.
Bir çift göz
aldı götürdü beni
taa uzaklara...
Şimdi sana yakın
kendime uzağım.
Bir çift göz
gel bana dedi.
Aldı götürdü beni
nikah masasına.
Bir çift gözle
gezdim dünyayı.
Bir çift gözle tanıdım
hayatın bütün renklerini.
Bir çift gözle
öğrendim dostu düşmanı.
Bir çift gözle
sevdim seni.
Bir çift gözle
dünyaya baktım
kendi pencereden.
Bir çift gözle bağlandım hayata!

Muharrem Pala

Bir Fidanda Sen Dik!

Yaşam alanı ormandır hayvanların
Örtüsü eksiktir ormansız dağların

Ormanlar olmayınca kirlidir hava
Orman hayvanlar için en güzel yuva

Kalem ile defterin kaynağı ağaç
Ninenin eskiden kullandığı tokaç

Oduklar ormandan sobada yaktığın
Sıra ağaçtan üstünde oturduğun

Ağaçları sever, kuşumuz, kurdumuz
Çöllere dönmesin diyorsan yurdumuz

Ânı değil yarını düşünüyorsan
Kim sevmez yeşili, sen de seviyorsan

Aliver eline bir fidanda sen dik
Yapması çok güzeldir ormanda piknik

Bitince piknik, ateşi söndür hemen
Yangına sebep olma.Dikkat et! Aman!

Muharrem Pala

Bir Gemi, Bir İnsan!

Bir orduki
Silahları elinden alınmış.
Bir orduki
Dagıtılmış...
Kırk asırlık Türk Yurdu perme perişan
Parsel parsel paylanmış
Düşman cirit atıyor özvatanımda
Bir padişahki,
eli kolu bağlı çaresiz...
Padişaha sorarsan
Çare mi?
- Çare: MANDA.
Bir millet,
kan ağlıyor iste!
Son durum bu....

Böyle bir ortamda
Yola çıktı İSTANBUL'dan
Bir gemi, birde insan.
Derin dalgalar arasında
açıldı KARADENİZ'e.
ilerliyor! Yavaş! Yavaş!
Yükünü mü? Soruyorsun,
bu geminin.
Umut yüklü,
inanç yüklü...
Bir milletin
geleceği yüklü bu gemide.
Yükü ağır
yolu uzun bu geminin.
Bilindiği gibi
üç gün değil
Üç yıl sürecek bu yolculuk.

Gemide bir insan.
-Adı mı?
Adı: MUSTAFA KEMAL!
inanç dolu
azim dolu yüreği
Türk milletinin bugüne kadar
bükülmedi bükülmez bileği
o nedenle
içinde huzur, gönlü rahat.
Bir büyük KOMUTAN,
Gizli bir LİDER 'O'!
-Kaptan...!
Eğilerek kulağına O'nun,
-Paşam.
-Yolculuk nereye?
-Yolculuk mu?
-SAMSUN!
Aldığı emirle gemi

Rotayı Samsun'a çevirdi.

Bana sorarsanız.
Samsun'a değil.
Bağımsızlığa gidiyor.
Millete gidiyor.
CUMHURİYET'e gidiyor
bu gemi...!

Muharrem Pala

Bir Güzel Geldi-geçti

Bu diyardan bir güzel geldi-geçti
Gözlerimin pasını sildi geçti

Havalı havalı yolda yürüdü
İzlerken Onu, yağlarım eridi

Kıyafetine bak, yeşil giyinmiş
Sanırsın bu hatun, cennetten gelmiş

Arada bir gülücükler atıyor
Gz kırıyor, ömrümü uzatıyor

Azdır Ona, dünya güzeli desem
Dünyaları verseler de değişmem

Ayağına taş-maş değmesin aman
Kölesi olmaya hazırım hemen

Yürüdüğü yollarda iz bıraktı
Kulağıma eğildi, söz bıraktı

Dedi ki, seni çok, çok seviyorum
Gönlümü o sözüyle eğliyorum

Muharrem Pala

Bir Harabeyim Şimdi

Acı sözlerin andıka beynimde zonklayan bir akis
SanmıŐtım seni çekim gücü bitmeyen mıknatıs

Hoş gelmiyor artık kulağıma fısıldadığın her ezgi
Anladım ki sonunda / sahtekarlık sana özgü

Çıkamaz bir sokakta yürüyorum dalgın dalgın
Mutsuzluk bende hastalık gibidir salgın

Hafif esen rüzgardan bile oluyorum Őiddetli dalga
Sormayın halimi mutluluğuma düştü gölge

İstikrarsız gidiŐatım yaŐatmayacak beni pek fazla
Bir harabeyim Şimdi ardında bıraktığın enkazla

Muharrem Pala

Bir Kadın ! (dünya Kadınlar Günü Anısına)

Bir kadın tanıdım uzun uzun saçları vardı
Vadide açan nadide bir zambaktı 'O' /eşine az rastlanan
Gözleri vardı çimen yeşili
Düşleri vardı deniz mavisi
Bir kadın tanıdım evcil bir hayvan gibi sadıktı erkeğine
Hemde süklüm püklüm...!
Kulakları vardı ama duymuyordu
Kocasından başkasını...
İri iri gözleri vardı ama görmüyordu
Kocasından başkasını...
Bir kadın tanıdım:
Konuşmaları al-benili...
Dinleyeni boldu...birazda matraktı hani
Bir kadın tanıdım çok güçlüydü
Erkek gibiydi...kendine öz-güveni vardı
Namerde muhtaç olmadı hiçbir zaman...
Bir kadın tanıdım ikide çocuğu vardı
Temizliğe giderdi üç beş kuruşa
Saçlarını süpürge etti çocuklarını okutmak için
Bir kadın tanıdım eşi hastaydı işsizdi...
Akşamları sarhoş gelirdi eve
Karısını döverdi arasına...
Bir kadın tanıdım ya sabır..! diyordu her seferinde
Çocukların hatırı için katlanıyordu kocasına
Bir kadın tanıdım inancı tamdı
İşyan etmiyordu kuru soğanla - ekmeğe
Öylesine bir kadındı hani...

Muharrem Pala

Bir Sen Vardın...

Kimler geldi kimler geçti bu gönülden
Kimi bir içimlik su kimi çirkin ördek yavrusu
Siyah beyaz ayırım yapmadım hepsini sevdim doğrusu
Bu gönülde uzun süre yaşayan bir sen vardın
Hatta bir ömürlük düşündüğüm!
Bir sen farklıydın diğerleri sıradan
Ateş almaya mı gelmiştin ne?
Sebepsiz ayrıldık kara kedi mi geçti aradan
Sen gittin içimde kıvılcımlar çakarak
Şimdi ateşler içinde yanıyor her yerim/ bütün bedenim
Yangını söndürmek ne mümkün?
İtfaiye aramak nafi!
Tek çare senin varlığını /yani bana dönmendi
İçtiğim su aldığım nefestin
Benim için vazgeçilmezdin tek tercihim sendin
Doğrusu alternatifin bile yoktu
Bu kalbe hayat veren bir sen vardın şiir dostu!
Senin tarafında neler olduysa oldu
Geç başlamıştın çabucak bitirdin
Selamı sabahı sebepsiz kestir be şiir dostu!
Sildim seni attım gözlerimden
Zaten benim için bir hevestin geldi geçti doğrusu
Zihnimde olmayan karelerinle bir ismin kaldı
Birde yazdığım bu şiir!
İsmin kalbimde bir sır gibi saklı!
Onada bir çizgi çektim mezar taşına bile ismini yazmadan
Öylece kalbime gömdüm seni!
Ben bu ilişkiye nokta koydum seni bilmem şiir dostu!

Muharrem Pala

Bir Yer Arıyorum

İnsanlar tarafından keşfedilmemiş
Bir dünya arıyorum
Doğallığını kaybetmemiş
Bir yer arıyorum
Medeniyetin girmediği
Çağdaş olacağız derken
Doğayı kirletmiş
Altına dört lastik takılan
Boyalı teneke kutuları
Modern olacağız diye
Hancı sokmuşuz doğanın bağına.
Üretim yaparken hastalıkları çoğaltmışız,
Zehirli ürünlerle.
Karşıma çıkana soruyorum
Gören, duyan, bilen var mı ?
Bir yer arıyorum
Medeniyetin girmediği
Yollarında kervanların gittiği
Bir yol arıyorum
At üstünde yaşlılarla, çocuklar
Nal sesleri arasında yolculuk yapıyorlar
Bir kervan arıyorum
Develerin sırtında taşınıyor yükler.
Ucundan az da olsa,
Yaşadı, gördü bunu büyükler.
Bir köy arıyorum
Yaz gelince dağlarında,
Çoban sürülerinin çan sesleri,
Eksik olmasın kulaklarda.
Bir çoban arıyorum,
Kaval sesiyle sürüleri uyutan.
Bir tarla arıyorum
Sabanla sürülen toprakları
Traktör gürültüsü olmasın,
Kulakları sağır eden.
Bir harman arıyorum
Gemlerle sapsapın çekildiği,
Yabalarla harmanın savrulduğu,
Bir yer arıyorum
Ama bulamıyorum.
Öyleyse betonarme binalara ,
Yıkılma emri verilsin
Yasaklansın tümünden.
Çadırlarla, ahşaptan,
Bir de kerpiçten evler kalsın ayakta.
Doğayı kirleten,
Fabrikalara kilit vurulsun.
Çöpe atılsın,
Medeniyet adına ne varsa yapılan.
Yeryüzüne doğallık hakim olsun.
Yaşanacak bir yer arıyorum.

Ormanlarına balta girmemiş,
Köprüleri taştan.
Gelin hep birlikte şu dünyayı,
Dizayn edelim yeni baştan.

Muharrem Pala

Böyle Komşu

Komşunuz kötü olursa kaçır rahatınız
Bahçede top bile oynayamaz çocuklarınız
Arabası çizilecekmiş yok daha bilmem neler
Komşudan bitmek bilmeyen bahaneler
Tam uykuya dalacakken gecenin on ikisinde birinde
Uyandırıyor sa sizi uykunuzun en tatlı yerinde
Huzurun yoksa evin saray olmuş neyleyim
Böyle komşuyu Allah'a havale eyleyim
Canın kahve çektiğinde karşı komşuya
Çat-kapı gidemiyorsan sohbet etmeye
Şakin komşum var deme
Evim güzel diye de övünme
Atalarımız boşuna söylememiş
Komşu komşunun külüne muhtaç imiş

Muharrem Pala

Bu Gece

Seni düşünerek başımı yastığa koydum
Gözlerim uyku tutmadı bine kadar saydım

Uyuyamadım yatak dürttü beni
Boğazımda bir gıcık öksürttü beni

Kalemimle dörtlük dörtlük hece hece
Sana seni yazmak istedim bu gece

Olmasa beni benden alan gözlerin
Mahallenden bile geçmezdim senin

Aldığım hava içtiğim su misali
Samimi olmuşken senli benli

Uzak dur benden uzaklaş diyorsun
Senden uzak kalmayı kolay mı sanıyorsun

Sözlerin kalbime ok gibi saplandı
Cam kesiği gibiydi canım çok yandı

Alışmışken varlığına
Kapı aralama yokluğuna

Kerem'in Aslı'yı sevdiği gibi
Ferhat'ın Şirin'e olan aşkı gibi harbi

Anlatılmaz / tarifsiz acılar içindeyim
Aşkının bataklığına gömülmüş durumdayım

Oysa seni sevmekti sadece günahım
O sebepten olmayacak belki de sabahım

Muharrem Pala

Bu Gün !

Düşmanlar tarafından
"Hasta Adam" diye tabir edilen
Bir milletin Anka Kuşu gibi küllerinden
Doğduğu gündür bu gün!

Esaret zincirlerini kırıp
Yüce Türk milletinin top yekn
Dştğu yerden ayağa kalkıp
Doğruğuğu gündür bu gün!

Yirmi ç Nisanda
Ankara'da doğan bebeğin
Cumhuriyet diye isminin
Çağrıldığı gündür bu gün!

Muharrem Pala

Bu Kadın Benim!

Kara kalem kaşıyla
Yakar ela gözüyle
Mutlu gülen yüzüyle
İşte bu kadın benim!

Diktir duruşu vakar
Endamı hep can yakar
Kim ona yan bakar
İşte bu kadın benim!

Bardağını tutuşu
Suyu yudumlayışı
Koltuğa oturuşu
Başka. Bu kadın benim!

Yolunu tutmuş çoktan
Hiç ayrılmadı Haktan
Elleri var pamuktan
İşte bu kadın benim!

Kulakları var sağır
Gözleri var ama kör
Bir değil ki bin ömür
İşte bu kadın benim!

Muharrem Pala

Burası Çukurova Burası Adana

Yolda kalmıştım çok soğuktu hava
Ovasında yağmur dağlarında kar
Toroslarda konuk oldum bir eve
Ev sahibinin ayağında şalvar
Kerpiç dam, ahşap kapı, taş duvar
Ben desem elli yıllık sen de asır
Sofrada ayran, turşu ile kısır
Tasadüfen radyoyu açtım gür sesli şair
Şöyle bir şiir okuyordu Adana'ya dair:
"Cıvıl cıvıl kuş sesleri,
Kulağına hoş gelir.
Şırl şırl akan dereleri,
Şanki müzik ziyafeti verir.
Üzüm, armut, şeftali, kiraz
Al tadına bak, sende ye biraz.
Baharda elvan çeşit çiçekler
Ormanda yılanlar, börtü böcekler
Kırlarda meleşir, kuzularla oğlaklar
Yeşil bir örtüye bürünmüş, kara topraklar
"Seviyor, sevmiyor" diye başlayan
Fala davet ediyor papatyalar.
Gökyüzünde güzel bir güneş
Havada buram buram menekşe kokusu
Çalılıklar arasından zambaklar
Başını uzatmış, göz kırpmıyor sana
Nazlı nazlı akarak denizde buluşan
İki kardeşi vardır, bu ovanın
Birinin ismi Seyhan diğerrinin adı Ceyhan
İkiside hayat dolu,
İkiside can damarı çiftçinin.
Karakılçık, Karacaoğlan, Dadaloğlu
Burası aşıklar diyarı Adana
Taşköprü, Tepebağ, Büyük Saat, Misis
Dağ, deniz, orman hepsi birarada
Yerköprü, Yılankale, Anavarza, Sis
Bin yıllık tarih yatıyor orada
Bir hafta sonu ya da bir sabah
Çoluk çocuk atla arabana
Miskin miskin saplanıp ta kalma odana.
Çok uzağa gitme, Menderes'te mola ver.
Peynirli sıklmalar, ıspanaklı börekler
Anaların on parmağında on marifet
Bugünlük rafa kaldır dostum, yapma diyet
Yeşil salatalık kırmızı domatesler
Üç öğün dilim dilim soframızı süsler
Balık tutmak için barajdan
Hemen suya at, çıkar oltanı bagajdan
Arasıra gölde uçuşan, martıları izle
Közde çayını iç semaverden
Çoban Dede'ye çık, aç elini dua et
Dağlara bak, istersen gölü seyret
Ardından ailecek tekne turu

Oh ne güzeldir! Yaşamak
Baraj amlığında dost ahbap
Duman duman ttmeli mangalda kebab
Bici bici, şalgam, tepside tava
Göçmen ekmeği birde gözleme
İçli, sarımsaklı köfteler
Sacda tereyağlı bazlama
Hepside çok güzel hepside nefis
Doyum olmaz damak tadına
Burası Çukurova, burası güneyin incisi Adana”

Muharrem Pala

Can Verdi Bana Sevdam !

Dar ağacında ölüme hazırlanıyordu
Can çekişiyordu
Tükenmişliği oynuyordu
Son nefesini vermek üzereydi
Umutlar...
Gözünü açamıyordu
Hayatın son demindeydi
Kanadı kırık bir kuşun,
Kanadında yaşıyordu
Umutlar umutsuzdu...
Bir akşam bildiğim,
Bütün ezberleri bozarak yüreğini,
Yüreğimin üstüne koydu
Yeniden can verdi
Bana sevdam !
Açık kapı bırakmasa da
Düşüğümde yalnızlığıma eşlik eden
Uzanan el oldu bana
Yalnızlığıma ilaç gibi geldi
Acılarımı paylaştı
Dil oldu bana sevdam !
Neşe sürdü
Hüzünlerden sararmış yüzüme
Gül oldu, onun gülüşleri,
Matarasının dibinde kalan,
Bir kaç damla suyu,
Hiç tereddüt etmeden
Alazdan kuruyan dudaklarımı,
Islatmak için bana verdi sevdam !
Hayat akıp giderken ellerimden
Umut yükledi yüreğime...
İpten aldı sevdam beni!
O kendini unuttu
Beni düşünürken.
Beni yaşatma kavgasında hala...
Zehmeri ayazında,
Buz tutmuş yüreğimde,
Ilık ılık hissettim sevdamın sıcaklığını
Sahralarda umut oldu, yeşillendi
Yeniden can verdi bana sevdam!
Yüreğimin gönderine çektim
Burçlarına diktim
Ben sevdamı başıma taç yaptım
Sonsuza dek yüreğimde
Kalacak olan bir bayraktır sevdam!
Saygı duyduğum şandır
Dilimden düşürmediğim
Yanık bir türküdür sevdam!
Tertemiz bir sayfadır
Hiç bir zaman toz kondurmadım ona
Ulubatlı Hasan gibi
Bir gün ben ölürüm

Ama sevdam ölmez ölmeyecek te.
Yediğim, içtiğim, gündüzüm,
Dünüm, bu günüm, yarınım,
Vazgeçilmezim.
Olmazsa olmazım.
Her şeyimdir sevdam benim.
Daha teni tenime değmeden,
Sevdamı uzaktan görmek bile,
Yetiyor yüreğimin hoplamasına.
İçimde günden güne
Kök salan kaktüse benzer o !
Dikeni bol olsa da
Çiçeği güzeldir sevdamın !

Muharrem Pala

Çocuklar ! (29 Ekim şiiri)

Ellerinizde fırçalar
Dünyanın en yüksek tepesine çıkın
Gökkubbe'ye merdiven dayayın çocuklar !
Akşam olunca hilâl şeklindeki aya
Bir de yıldızlara dokunmayın
Gökyüzünü kırmızıya boyayın
Sabah olunca çizdiğiniz bayrağa
Bakarak selâm durun çocuklar!
Sonra al bayrağın altında
Şehitlerimiz için
Âtamız için
Saygı duruşunda bulunun
İstiklâl Marşı'mızı gururla söyleyin
Birlik olun elele tutuşun
Mutlu mesut oynayın çocuklar!

Muharrem Pala

Çok mu Oluyorum?

Her yerde, her köşede ben varım
Her taşın altından ben çıkarım

Söyle bana çok mu çekilmezim
Sence güdülmez mi yoksa nazım

Gencim birazcık deli doluyum
Ama ben de Allah'ın kuluyum

İnsanım benim de hislerim var
Dışlamayın beni arkadaşlar

Yalnız kalırsam gülmem ağlarım
Boşa gidiyor gençlik çağlarım

Kor oldum aşkıyla yana yana
Merhamet edip acıyın bana

Kırıcı değilim kırılmayın
Hoşgörülü olun darılmayın

Sinirlenirsem "Ya sabır" deyin
Lütfen! Beni böyle kabul edin

Muharrem Pala

Dal İle Yaprığın Öyküsü

Yol kenarındaydı yalnız bir ağaçtı
Dertliydi sevgiye, şefkate muhtaçtı

Dal yalnızlığı yaşıyordu bütün gün
Dal ağlıyordu ağaç ise çok üzgün

Üstünden koskoca zemheri geçmişti
Kış boyunca zangır zangır üşümüştü

Dert ortağı yoktu, içini dökecek
Her gün akşam olunca karanlık çökecek

Söyleyecekti bir yalnızlık türküsü
Dağları inletecekti yanık sesi

Çoban kestiğinden tırpanla dalları
Hayvanlar yemişti düşen yaprakları

Büyük dal hariç ağaç dalsız kalmıştı
Dal yapraksız, dal çirkindi, dal çıplaktı

Ağaç son dala baktı dal da ağaca
Bakiştılar sonra, acı bir kahkaha!

Yaradan onların haline acıdı
Bir bahar sabahı değişim başladı

Güneyden gelen lodos rüzgarı esti
Tomurcuk tomurcuktu dalların üstü

Bahar gelmişti ağaç ile dal için
Alasını yaşıyorlardı sevincin

Dal ile ağaç çığlık attı aniden
Tomurcuklar yaprakla doldu yeniden

Tek tek hayata açtılar gözlerini
Yaprak dalda geçirecekti ömrünü

İlkbahar ve yaz, yalnız iki mevsimlik
Her mevsim bir ömürdü, iki ömürlük

Lüks hayat onları bekliyordu hala
Yaprak göbek bağıyla tutundu dala

Yapraklar dala bağlandı dal yaprağa
Onları beslemek düşmüştü toprağa

Dala yuva yaptı iki kuş el ele
Yağmura karşı yaptılar mücadele

Çalışmanın karşılığı harıl harıl,

Yavruları var kuşların cıvı cıvı
Kuşlarla birlikte bahar böyle geçti
Yavrular büyüdü yuvasından uçtu
Tatlıydı ağacın kırmızı meyvesi
Kuşlara yetiyordu her bir tanesi
Havaların ısınmasıyla yaz geldi
Yaprığın gölgesi koyu ve güzeldi
Gölgesinde oturdu yoldan geçenler
Dinlendiler uzanıp ta uyuyanlar
Ağustos böceği dallar arasında
Konser verdi kusur yoktu sanatında
Sıkılmıştı yaprak şarkı dinlemekten
Ara sıra bahsederdi yürümekten
İsteğini dala iletmek istedi
Fırsat bulup ta dala söyleyemedi
Eylül gelmişti rüzgarlar esiyordu
Rüzgarı gören dal hiç konuşmuyordu
Dal çok iyi biliyordu hazin sonu
Uyumakla geçirmişti bütün günü
Olanlar oldu dal o gece uyurken
Yaprak esen deli rüzgarı izlerken
Hızla esen rüzgara dayanamadı
Yürüme aşkıyla toprağa atladı
Korkunç bir düşe uyandı dal o sabah
Bir anlamı kalmadı etmenin ah-vah
İki damla yaş süzüldü yanağından
Dalın ucunda kalan son yaprağından
Bir ömür ayrıldı yürüme aşkıyla
Rüzgarın yaptığı çok büyük katkıyla
Sararan yapraklar birlikte yürüdü
Hem de Hakka doğru, O ne yürüyüştü!

Muharrem Pala

Davet-i Kebir

Gel dedi sanki sanki gaibten bir ses
Besbelli büyük yerden geliyor bu davet
Ne mümkün bu davete etmemek icabet
Dalga dalga büyüdü içimde heves
Yüz kere bin kere milyon kere
Lebbeyk Allahümme lebbeyk
Diyebilmek demek istiyor bu can
Gel dedi sanki sanki gaibten bir ses
Malımı mülkümü anamı babamı
Bacımı unuttum
Dalga dalga büyüdü üçümde heves
Çoluğumu çocuğumu, içimde küllenen
Acımı unuttum
Gel dedi sanki gaibten bir ses
O sese kayıtsız kalmak mı?
Haşa ne haddime?
Bilakis dalga dalga büyüdü içimde heves
Alelacele koşarak , yalın ayak düştüm yollara
Elimi, yüzümü, arzu ettiğim kutsal topraklara
Sürebilmek sürmek istiyor bu can,
Gel dedi sanki gaibten bir ses
Dalga dalga büyüdü üçümde heves
Buyur Allah'ım diyerek tutabilmek verilen ahd-i
Kabe-i Muazzama'yı, Hacerül Esved-i
Safa ile Merve'yi, Hira Mağarasını
Görebilmek görmek istiyor bu can
Ravza-i Mutahhara'ya varınca
Hakkın Habibi'nin gül kokusunu
Alabilmek almak,
Essaletü vesselamü aleyke ya habiballah
Essaletü vesselamü aleyke ya resulellah
Diyerek selam verebilmek vermek
Makam-ı İbrahim'de Mescid-i Nebevi'de
Namaz kılabilmek kılmak
Zemzem suyundan kana kana
İçebilmek içmek istiyor bu can!
Umre teslimiyettir, umre milad
Bize düşen Sahabe-i kiramı hayırla yad
İnşaallah duaların kabuldür, günahların af
Kabe'nin etrafında içtenlikle tavaf
Edebilmek etmek istiyor bu can
Allah'ım beni kavuştur
Güzel insanların yaşadığı yere
Bir an önce ulaştır
Mekke'nin Medine'nin manevi havasını
Tadabilmek tatmak istiyor bu can!

Muharrem Pala

Deniz Dalgasız Olmaz !

Henüz sabahın ilk saatleriydi
Gün yüzünü göstermeye hazırlanıyordu
Deniz yatak gibiydi
Üstüne uzanmış, keyfini çıkarıyorduk
Meltemler okşuyordu tenimizi
Hiçbir şey umurumuzda değildi
Kendimizden geçmiştik
Ansızın denizde umarsız bir devinim
Nerden geldiği belli olmayan
Bir fırtınaya tutulduk
Alabora oldu teknemiz
Yapışmak zorunda kaldık
Can simitlerimize
İlk büyük dalga bize ulaştığında
Önce senin kıyıların dövdü
Derin dalgalarla boğuşmaktan
Çok yara aldın biliyorum
Neyse ki can yeleşin vardı
Ucuz kurtuldun bu saye de
Bir de can yeleşin olmasaydı
Vay gele haline !
Sonra benim kıyılarıma ulaştı
Acımasız dalgalar
Ben yüzme biliyordum
Direndim azgın dalgalara
Hemen bırakmadım kendimi
Geçtirdim yüzmem sayesinde
Dev dalgalar,
Üstümüze peşpeşe geldiğinde,
Ne mi olacak ?
Seni de yutacak beni de
Peki dalgalar çekildiğinde
Ye her şey çok güzel olacak
Ya da çok kötü !
Deniz dalgasız olmaz
Bilmeliydik
Ona göre önceden önlem almalıydık

Muharrem Pala

Derin miydi Uykumuz ?

Uzun bir gecenin sonunda güneşin doğması gibi
Soğuk bir yüze sıcak bir elin değmesi gibi

Isınmıştı havalar çok sert geçen kışın ardından
Baharı müjdeleyen ilk cemreydi bu anlaşılan

Sıcak havadan etkilenen sular
Toprakla bütün olup kaynaştılar

Kalıcı olmazdı siyahsız gelen beyazlar
Teker teker canlanıp yeşile boyandı ağaçlar

Çakınca dirilişin habercisi olan şimşekler
Yerler titreyip kendine geldi / ağırlarken gökler

Bütün olanlara rağmen uyanamadık ikimiz
Yaprak kımıldamadı / acep derin miydi uykumuz?

Muharrem Pala

Dersimiz Eğitim

Nerede o eski öğretmenler eski anneler- babalar
Çok değil parmakla sayılamayacak kadar
Eti senin kemiği benim anlayışı nerede?
Operasyon yapılırken kaldı masada
Şiddet yok çocuklarımızı asla dövmeyelim
Disipline ederken çocuklarımıza sakın sövmeyelim
Kimilerine göre eğitimin yeni adı kayırmacılık
Kimilerine göre de en üst düzeyde korumacılık
Çoğaldı korumacı annelerle babalar
Çocuğun ayağı taşa gelse okula koşarlar
Düşünün çocuğunun ağlamasına bile
Maalesef müsaade etmeyen bir aile
Böyle olunca çocuklarımız duygularla tanışmıyor
Biliyor belki ama bütün duyguları yaşamıyor
Size söylüyorum bayanlar beyler
Dost acı söyler
Bırakın çocuğunuz tatsın tüm duyguları
Sevinci heyecanı olmalı çocuğun biraz da kaygıları
Çocuk eve gelince öğretmen seni dövüyor mu?
Ne dövmesi kardeşim kızmak bile suç oldu
Neymiş efendim çocuğun psikolojisi bozuldu
Sorarım size öğretmen şiddet yanlısı mı?
Böyle düşünüyor içimizden kimisi
Oysa çocuğun çantasını eline almış velisi
Müsaade etsen sınıfa götürecektir
Oturduğu sıraya eliyle koyacak
Çocuklarımız artık ayakları üstünde duramıyor
Para vermiyorsun kantinde sıraya giremiyor
Çocuğumuzun başarılarını ödüllendirdik
Fakat ödülleri sıraya koyamadık
Ya hepsini birden aldık
Ya da en son alacağımızı başta aldık
Benim olmadı çocuğumun olsun
Ben giymedim çocuğum giysin
Mantığı sonu gelmeyen istekleri getirdi
Bu da çocuklarda beklentiye artırdı
Çocuğun gözü önünde yapılan tartışmalar
Bazen istenmeden de olsa yaşanan çatışmalar
Şorunu çözmedi bizzat kronik hale getirdi
Öğretmen çocuk üzerindeki etkisini yitirdi
Artık sınıfta öğretmeni dinler mi çocuk
Dikkatle dinlemezse dersi anlar mı çocuk
Öğretim yaparken eğitimi kaybettik
Eğitimi öğretime kurban verdik
Çocuğumuz bir baltaya sap olsun da
Nasıl olursa olsun felsefesi
Hafızalara kazındı disiplini bitirdik
Çocuk üzerindeki kontrolü tümünden kaybettik
Geçte olsa hatamızı anladık fakat
Düşüncelerimiz yolda kaza yaptı kaldı sakat
İyileşmesi birazcık zaman alacak

Çokça sabır sonunda yüzler gülecek
Kendini savunsun diye
Çocuğumuza sana vurana vur dedik
Öz eleştiri yapmadık neden niye?
Şiddete davetiye çıkardık
Çocuklarımıza kötülük yaptık varamadık farkına
Katkı yapamadık eğitim-öğretim çarkına
Çocuk yetiştirme eğitimi sekteye uğradı
Değerlerimizle aradaki makas açıldı
Hal böyle olunca eğitimden yoksun bencil
Maddeci olarak yetişti bir kaç nesil
Bari bundan sonra gelenleri kurtarabilirsek
Çocuk sahibi olacak aileleri eğitebilirsek
Yarınlarımız yine de güzel olacak
Ümitsiz değilim her şey yoluna girecek

Muharrem Pala

Dertliyim !

Ahvalimi sorma sakın
Ben ölüyom sonum yakın
Yâr beni bana bırakın
Çıkam dağlara, dağlara!

Başım alıp nere gidem
Bu gezegeni terkedem
Kime dert yanıp kahredem
Düşem çöllere, çöllere!

Derdim az değil ezelden
Farkım kalmamış gazelden
Vazgeçemedim güzelden
Yanam derdime derdime

Beni bu hâlde görmeyin
Yoluma yoldaş olmayın
Daha üstüme gelmeyin
Ölem derdime, derdime!

Kimse gelmesin yardıma
Çare bulunmaz derdime
Baykuşlar konmuş yurduma
Anam ağlasın derdime!

Muharrem Pala

Dün Gece

Sen yoktun ocağın başında oturuyordum
Biraz yorgundum arada bir uyukluyordum
Bir tanem dün gece kızım yanıma geldi
Gözlerime baktı dizlerime uzanıverdi
Babacığım dedi annemi anlatsana
Yavrum dedim ocağa bir odun daha atsana
Anne olarak çok iyi tanıyorsun anneni
Hayat arkadaşımın kalbimdeki yerini
Uzun sürecek sana bunu anlatmak
Farz oldu kulaklarını çınlatmak
Şöyle gel de biraz yanıma sokul
Sülaleye yeterdi O'ndaki akıl
Bütün sülale O'ndan medet umardı
Yardımseverdi herkese elini uzatırdı
Tavsiyelerde bulunurdu herkese
Arayanda ne huzur kalırdı ne tasa
Arayanla saatlerce konuşurdu
Nikahtan bu yana böyle sürdü
Halen kahramanım O iyi ki var
Bir de tavşan kanı çay demleyiver
Birlikte içelim sıcak sıcak
Bir odun daha at sönmesin ocak
O'ydu benim en büyük destekçim
O yanımdaysa rahattır içim
Onsuz yarım kaldım bütün değilim
O benim bir tanem her şeyim sevgilim
Nikah masasına oturmazdan evvel
Neyse oydum rüzgarın önünde gazel
Rüzgarın önünde savrulmuş giderken
Elimden tuttu aldı beni yerden
Bana iki kız bir erkek verdi
Yaşamım O'nunla renklendi
Yüzüm gülüyorsa bugün
Sayende uğramaz oldu hüzün

Muharrem Pala

Eğitim Üzerine

Nerede o eski öğretmenler eski anneler- babalar
Azaldı parmakla sayılacak kadar
Eti senin kemiği benim anlayışı nerede?
Operasyon yapılırken kaldı mazide
Şiddet yok çocuklarımızı asla dövmeyelim
Disipline ederken çocuklarımıza sakın sövmeyelim
Kimilerine göre eğitim yeni adı kayırmacılık
Çocuklarımız için en üst düzeyde korumacılık
Çoğaldı korumacı annelerle babalar
Çocuğun ayağı taşa gelse okula koşarlar
Düşünün çocuğunun ağlamasına bile
Maalesef müsaade etmeyen bir aile
Böyle olunca çocuklarımız duygularla tanışmıyor
Biliyor belki ama bütün duyguları yaşamıyor
Size söylüyorum bayanlar beyler
Dost acı söyler
Bırakın çocuğunuz tatsın tüm duyguları
Sevinci heyecanı olmalı çocuğun biraz da kaygıları
Çocuk eve gelince öğretmen seni dövüyor mu?
Ne dövmesi kardeşim kızmak bile suç oldu
Neymiş efendim çocuğun psikolojisi bozuldu
Sorarım size öğretmen şiddet yanlısı mı?
Böyle düşünüyor içimizden kimisi
Oysa çocuğun çantasını eline almış velisi
Müsaade etsen sınıfa götürecek
Oturduğu sıraya eliyle koyacak
Çocuklarımız artık ayakları üstünde duramıyor
Para vermiyorsun kantinde sıraya giremiyor
Çocuğumuzun başarılarını ödüllendirdik
Fakat ödülleri sıraya koyamadık
Ya hepsini birden aldık
Ya da en son alacağımızı başta aldık
Benim olmadı çocuğumun olsun
Ben giymedim çocuğum giysin
Mantığı sonu gelmeyen istekleri getirdi
Bu da çocuklarda beklentiyi artırdı
Çocuğun gözü önünde yapılan tartışmalar
Bazen istenmeden de olsa yaşanan çatışmalar
Şorunu çözmedi bizzat kronik hale getirdi
Öğretmen çocuk üzerindeki etkisini yitirdi
Artık sınıfta öğretmeni dinler mi çocuk
Dikkatle dinlemezse dersi anlar mı çocuk
Öğretim yaparken eğitimi kaybettik
Eğitimi öğretime kurban verdik
Çocuğumuz bir baltaya sap olsun da
Nasıl olursa olsun felsefesi
Hafızalara kazındı disiplini bitirdik
Çocuk üzerindeki kontrolü tümünden kaybettik
Geçte olsa hatamızı anladık fakat
Düşüncelerimiz yolda kaza yaptı kaldı sakat
İyileşmesi birazcık zaman alacak
Çokça sabır sonunda yüzler gülecek

Kendini savunsun diye
Çocuğumuza sana vurana vur dedik
Özeleştiri yapmadık neden niye?
Şiddete davetiye çıkardık
Çocuklarımıza kötülük yaptık varamadık farkına
Katkı yapamadık eğitim-öğretim çarkına
Çocuk yetiştirme eğitimi sekteye uğradı
Değerlerimizle aradaki makas açıldı
Hal böyle olunca eğitimden yoksun bencil
Maddeci olarak yetişti bir nesil
Bari bundan sonra gelenleri kurtarabilirsek
Çocuk sahibi olacak aileleri iyi eğitebilirsek
Yarınlarımız yine de güzel olacak
Ümitsiz değilim her şey yoluna girecek

Muharrem Pala

Eğitimin Neferleri

Bir kişiyle çıktığımız yolda
Bugün bir milyon olduk
Az mesafe kat etmedik yüzyılda
Evvel az idik şimdi çoğaldık
Çocukların temeline ilk harcı koyan
Bir ömrü bu uğurda harcayan
Bizler! Eğitimin gönüllü neferleri
Sevgiyle fethederiz gönülleri
Küçüklü büyüklü bir araya geldik
İstişare ettik baş başa verdik
Hoş görü ,saygı ve sevgidir felsefemiz
Bu ilkelerden asla taviz vermeyiz
Cesaretle korku saldık cehalete
Kalemimizle icap ettik yapılan davete
Kalemimiz kılıçtan bile keskin
Kararlı, inançlı, sabırlı ve de sakin
Karanlıklara meydan okuyan
Masum bakışlara güvenli liman
Bizler! Eğitimin gönüllü neferleri
Sevgiyle fethederiz gönülleri
Ay-yıldızlı bayrağımız daha çok sevilsin
İstiklal Marşımız gururla söylensin
Diyerek dağda, kırdada ve bayırdada
Hem kolayda hem de zordada
Yurdumun en ücra köşesinde
Eli öpülesi öğretmenler kalplerde
Gönüllere taht kurduk
Yılmadan dosdoğru yolda ilerliyoruz
Sevgidir kartımız çocukları çok seviyoruz
Kararlı duruşumuz karşısında
Gözlerinden okunuyor cehlin korkusu
Az değil bir milyon eğitim ordusu
Bizler! Eğitimin gönüllü neferleri
Sevgiyle fethederiz gönülleri

Muharrem Pala

Ekmek Kavgası !

Bildiğin türden değildir bu kavga
Masalı gibidir, "Tilki ile Karga"

Aç kalanların gözleri peynirde
Helal haram karışmış bu devirde

Sen, sen ol emeksiz yemekten kaçın
Ayakkabı boyayan amca için

Onurlu duruştur, ekmek kavgası
Kolay değildir, kula el açması

Kumarmış, talihmiş, geç bunları geç
Sen alın teriyle zor olanı seç

Bilirsin olmaz ki, bina-i haram
Helalinden kazanç ister, taam

Tembelliği bırak, birazcık gayret
Rızkı veren Allah'tır, sen talep et

Düşünme sakın, aç kalırım diye
Hamallık yapsan alırsın yevmiye

Elin iş yapar, geçmediysen kırk
Sirt üstü, yan gelip yatma yeter ki !

Muharrem Pala

Elif Olmak

Yağcıların ve de yalakacıların
Her gün biraz daha çoğaldığı
Saçına göre tarak vuranların
Elini kolunu sallayarak gezdiği
Güçlülerin güçsüzleri ezdiği
Yalan dünyada elif olmak
Ya da olabilmek
"Yağ" kelimesinin sonuna
"cı" yapım eki almadan
Sade bir hayat sürmek
Ya da sürebilmek / öylesine zor ki
Haksızlıklara karşı dimdik durmak
Ya da durabilmek
Kolay mı sanıyorsunuz elif olmak
Ya da olabilmek
Yumruk değil mangal kadar
Yürek ister elif olmak
Kıvrımlı yolda kıvrımadan
Yürümek ister elif olmak
Kula kulluk etmeden
Yaşamak ister elif olmak
Haksızlık karşısında susmadan
Hakkı haykırmak ister elif olmak
Elifler çoğalırsa ne mi olur?
Patronlar ayağını denk alır
Hakkaniyetle yapılır bütün işler
Adalet dünyaya hükmeder

Muharrem Pala

Elimde Sarı Güller !

Beşerim, şaşarım nihayetinde insanım
Farkına varamadım ufak bir hata yaptım

Pire için yorgan yakmaya ne gerek vardı
Kaç gündür buna üzmekten içim karardı

Avare olanlar için değilmiş hatalar
Her şey yolunda giderken koparmış halatlar

Yüzünden belli çok incitmişim sultanımı
Geç kalmadan telafi etmek için hatamı

İçimde bin pişmanlık yüreğimde hüznler
Yüzümde mağçubiyet elimde sarı güller

Küçükte olsa bir umutla kapına geldim
Önünde diz çöktüm, dört büklüm oldum, eğildim

İki gözüm iki gözüm çeşme oldu affet beni
Gönül sarayımın prensesi yaptım ben seni

Muharrem Pala

Ey Evlat !

Büyük bir hızla değişirken dünya
Yolda kalmak istemiyorsan yaya

Otur karşıma kulak ver babana
Atanın sözünü atma yabana

Değişim olmazsa gelişemezsin
Yok sayma maziyi sen kaybedersin

Kahraman bir milletin torunusun
Neden kendini küçük görüyorsun

Ağaç köküyle ayaktadır evlat
Etmeye gerek var mı ki nasihat

Karıncadan ders almış ataların
Dolu kısmına bakmışlar bardağın

Adalet dağıtmışlar üç kıtaya
Bilerek basmamışlar yaş tahtaya

Muharrem Pala

Ey Gönül !

Kimler kara toprağa girmede ki
Neyine güveniyorsun ey gönül
Kimler ölmeme dedi de ölmedi ki
Beyhude konuşuyorsun ey gönül

Yaptığın mallar dünyada kalacak
Sen ölünce başkaları paylaşacak
Mirasçılara kalacak mal için
Boş yere övünüyorsun ey gönül

Mazluma zulmedenler hani nerde
Rahat mı acep daracık yerde
Hoşgörü felsefen olmalı senin
Ne diye kalp kırıyorsun ey gönül

Dünya sana baki kalacak sanma
Nefsine uyupta dünyaya dalma
Müsterih ol çoksa güzel amelin
Hak yere seviniyorsun ey gönül

Sevenlerin kabre kadar gelecek
Sonra dönüpte evine gidecek
Böyle mi yapmalıydı sevdiklerin
Dua edenin çok olsun ey gönül

Muharrem Pala

Ey Oğul !

Nereye kadar ata parası
Atan mevta olunca, sonrası

Nâmerde muhtaç olma diye
Hiçbir zaman aç kalma diye

Sana bir olta gönderiyorum
Balığı hazır alma diyorum

Yolu yordamı öğrettim sana
Öğüdümü dikkate alsana

Gözüm gibi seviyorum seni
Mutlu görmek istiyorsan beni

Zamana uyma, aklını kullan
Ayakta durmanı ister baban

Muharrem Pala

Ey Yabancı!

Zorlamak olmaz kırılır kapısı
Çok narindir, et olsada yapısı

Küser bazen kötü söze darılır
Dünyayı içine koysan da alır

Cam gibidir sevmez kaba kuvveti
Reddedemez kalpten gelen daveti

Burası gönül sarayımdır zira
Bir ömür kalsan da istemez kira

Hafif bir tebessüm sıcak bir bakış
Yanında çiçek getir çıkarken kış

Kalbin sevmişse niyetinde ciddi
Evlilik teklif et aşmadan haddi

Yol alamazsın etmeden gayret
Birde bakmışsın nikâhtasın hayret

Muharrem Pala

Ey Yaprak!

Kim bilir hangi dağda
Hangi ağacın süsü?
Hangi bahçede ?
Hangi bağıın örtüsü idin?
Hangi fidanı besledin de büyüttün?
Muhtemelen dalında mutluyum diyor
Kuşlar korosuna eşlik ediyordun
Nazar mı değdi sana?
İhanete mi uğradın?
Sert esen bir rüzgarla yere düştün
Hangi güneş rengini aldı?
Hangi boyacı rengini çaldı?
Nasıl oldu da sarardın soldun?
Derdin nedir?Söyle bana ey yaprak!
Hangi rüzgarın önünde savruldu da
Sana mezar bile olmadı kara toprak.

Muharrem Pala

Eylül Gördüm Yargılanıyordu

Rüzgarı takmış peşine
Renkleri çevirmiş tersine
Almış başını /ardına bakmadan gidiyor...

Ah eylül ahh!!
Toprağı öpen her sarı yaprakta
Senin parmağın var /her suçun faili sensin
Her biten ilişki... her cümlemin sonunda
Her taşın altında / herşeyde sen varsın ...!!!

Ah eylül ahh!!
Malum suç dosyan oldukça kabarık
11 Eylül artı 12 Eylül yetiyor sana...
Bak suçun sabit sicilinde bozuk
Bütün öklar sana yönelmiş
Hedefte sen varsın...!!!
Hadi suçunu itiraf et / ben yaptım de!!!
Günah çıkar yada aklan / yoksam
Tarihçiler, yazarlar...en çokta ideolojik düşünenler...
Yine sana yazacaklar
Yine sana kızacaklar...

Ah kalbim ahh!!
Ondan şikayet bundan şikayet
En sonunda ölmeden nihayet
....bir mahkeme kurulmuş /darağacının gölgesinde
Oturmuş sanık sandalyesinde
Eylülü gördüm yargılanıyordu...

Ah eylül ahh!!
Ben senin neyini savunayım
Bana "Eylül" adlı bir eş verdin
Eş değil güneş verdin
Rahat bırakta beni /...hiç olmazsa onunla avunayım...

Muharrem Pala

Fırsat Buldukça...

Fıkralarla
gölmeyi sevdim.
Birde Nasrettin Hoca' yı...
Fırsat buldukça gülüyorum.
Masallarda
hayvanları sevdim.
Birde Keloğlan'ı...
Fırsat buldukça
hayvanat bahçesine gidiyorum.
Tabiatta
ormanı sevdim.
Birde denizi...
Fırsat buldukça denizde yüzüyorum.
Ormanda yürüyorum.
Öğretmenimle
okumayı sevdim.
Birde kitapları...
Fırsat buldukça okuyorum.
Gökyüzünde
güneşı sevdim.
Birde yıldızları...
Fırsat buldukça topluyorum.

Muharrem Pala

Fidan Boylum !

Yaprak değilim ama
Dalına takılıp kaldım
Rüzgâr estikçe
Sallanıp duruyorum
Bir ileri bir geri
Sallanmak güzel de
Yere düşmekten korkuyorum
Fidan boylum
Bozuk plaklar gibi
Aynı ezgiyi tekrar tekrar
Başa sarıp geveliyorum
Açık bir davet miydi gözlerin
Günlerdir gönlümü
Boşa mı oyalıyorum
Gözlerimde hep aynı kareler
Kaçamak bakışları
Bir filmi izler gibi
Defalarca seyretmekten
Usanmadım bir türlü
Dilimde bir şarkı
Sabah demez akşam demez
Hayalin gözümde gitmez
Gözlerine tutundum
Seni sevmekten değil
Gözünden düşmekten korkuyorum
Fidan boylum !

Muharrem Pala

Garip Anam!

Dereler misali suyun çekilmiş
Kurumuş dalın yaprağın dökülmüş

Beni dünyaya getirensin anam
Binbir zahmetle büyütensin anam

Babam her zaman elinden tutmuyor
Artık bastonda seni yürütmüyor

Güçten düşmüşsün kalmamış mecalin
Çukura girmiş sanki bir ayagın

Eser yokmuş şimdi eski halinden
Su içer olmuşsun kocan elinden

Beni dünyaya getirensin anam
Binbir zahmetle büyütensin anam

Dalgın mı dalgın bakıyor gözlerin
Dua et diyor nihai sözlerin

Namaz kılıp elimi açıyorum
Ağlayan gözlerle yalvarıyorum

Ey Rabbim!"Acı çektirme anama"
Hizmette kusur etmedi babama

Resul komşu olsun gittiği yerde
Yardım et Ya Rab! Huzuru mahşerde

Muharrem Pala

Gece' nin Serüveni

En tatlı yavrusuydum ailemin
Sütüyle besleniyordum annemin

Eve getirdiler koyup kutuya
Yüz-göz olmayalım diye komşuya

Havlamak istedikçe susturdular
Türbe gibi herkese gösterdiler

"Gece" dediler koyarken adımlı
Zahmet edip sormadılar fikrimi

Sevgiye muhtaçtım olsamda hayvan
Kopardılar beni, güzel yuvamdan

Bekçiliktir benim asli görevim
Kulübeye razıydım oldu evim

Kırda olsam korurdum sürüleri
Evdeyim mutlu olsun birileri

Bu aileye desem ki çok kötü
Vermezler sonra kemik ile eti

İnsanlar gibi değilim ki nankör
Ahde vefa nedir?Gel de bana sor

Kilo alacağım gezdirmeseler
Gezmek gereksiz çok yedirmeseler

Özel ilgiyle tutundum hayata
Ye,iç,yat,kalk,oh!Alıştım rahata

Enik iken büyüdüm biliyorum
Kendime bir arkadaş istiyorum

Laf aramızda bu nasıl aile
Ey şair!Bunları da getir dile

Ben de ailenin ferdi sayılarım
En çok balkon keyfine bayılırım

Kahvemi de getirseler yanıma
Bin teşekkür azdır bakıcıma

Muharrem Pala

Geçen Hafta Sonu-1

Bahçemizle oyalandım gündüzleri
Gaz lambasının ışığında geceleri
Barakadan olan ahşap evimizde kalırken
Uzak kaldık şehrin gürültüsünden
Köye gitmişim geçen hafta sonu
Hanım hamur yaptı eldeki son unu
De böreği yaptık sobanın üstünde pişirdik
Eliniz artığı onu da midemize aşırık
Değişiklik olsun diye gitmiştik o niyetle
Kendimize geldik yapılan muhabbetle
Yad ettik / babamız Adem ile anamız Havva'yı
Güğümde kaynayan suyla demledik içtik çayı
Ormanda hanımla sabah yürüyüşü yaptım
Ayakkabılarımı çıkardım toprağa bastım
Derin nefes aldım göğsümü şişirdim
Çam havasını içime doldurdum
Elele kolkola / başbaşa verdik
Gönlümüzce bir hafta sonu geçirdik

Muharrem Pala

Geçen Hafta Sonu-2

İkinci gece ne geceydi ama
Ay kaybolmuştu çıktım baktım dama
Ay olmayınca yerküre karanlığa bürünmüş
Mucizeydi bu / ay senin yüzüne düşmüş
Ayın şavkı vurmuştu / süt beyaz olmuş yüzün
Besbelli seni terketmiş yok artık hüznün
Bu gece hep seni seyredeceğim
Mehtabım diyerek sana bakacağım
Bir türlü doyum olmuyor doyamıyorum seyrine
Methiyeler dizeceğim gözlerinin kahvesine
Sol yanımda tatlı mı tatlı bir ağrı
Yolculuğa çıkacağım içe doğru
Pusulam gözlerindir asla kaybolmam
Gözlerinin çukurudur aşk yuvam
Oradan başladı koyu bir muhabbet
Sabaha dek sürdü bu sıkı sohbet
Stres attık kahve içtik kafayı dinledik
Başbaşa kalmak ihtiyaçmış onu anladık

Muharrem Pala

Gelen Gideni Aratır !

Sevmesi için çok fırsat tanıdım bu gönle
Ne yapsam kara talih yaşanmıyor şans ile

Varlığımdan rahatsız olanlar varmış güya
Anlamadım sadece kötülerin mi bu dünya?

Ucundan kıyısından bana da gösterse ya
El-alem otoyola binerken ben kaldım yaya

Düştüm kalktım saymadım kaçınıcı yıkılışım
Her yıkılışımda öne eğik kaldı başım

Arkadaş oldum kapı araladım dertlere
Zerre kadar acımam giden sevgililere

Yine ne varsa o eskimeyen eskilerde
Doğruymuş "gelen gideni aratır" derlerde

Pala diyor ki tozunu aldığım anılar
Zulamda olmalı / güven vermedi yeniler

Muharrem Pala

Gidenin Ardından

Ben yolumu çizdim kararlıyım bu defa
Diz çöküp yalvarsan da dönmeyeceğim
Şu üç günlük dünyada süremedim sefa
Bundan sonra adını anmayacağım

Yana yana kor oldum küle döndüm
Artık senin için yanmayacağım
Aşkınla şakıdım bülbüle döndüm
Kalemi kırdım sana yazmayacağım

Ne ela gözlere ne de kalem kaşlara
Ne tatlı sözlere ne akan yaşlara
Başını vursan da en sert taşlara
Ahu zar olsan da sana inanmayacağım

Muharrem Pala

Gönlüm

Bu kördür diğeri topal demiyor
Sevmemek için kusur aramıyor

Ne boyuna bakıyor ne de başa
Ne saçına bakıyor ne de yaşa

Bazen çöpe konuyor bazen güle
Bu yüzden başımda bin türlü bela

Deliler gibi sevmek sevilme istiyor
İlle de aşk diyor beni anlamıyor

Belayı aşka düşmekten kavruldum
Peşinden koşuşturmandan yoruldum

Ferman dinlemiyor inatçı gönlüm
Onun uğruna geldi geçti ömrüm

Muharrem Pala

Gönlümdeki Fırtına !

Bir gülüşüne bir de bakışına
Başladı gönlümdeki fırtına

Gelmez oldu geceleri uykum
Günden güne arttı sana olan tutkum

Çok istedim olmadın bir türlü sevgilim
Şiir yazmak oldu benim tek tesellim

Yıllardan beri senin bu aşka katkın
Sayende şimdi bir Mecnun yarattın

Çok zaman iki çeşme aktı iki gözüm
Seni beklemekmiş meğerse tek çözüml

Anladım fedakarlık istiyormuş seni sevmek
Geçte olsa bana dönüşünü kutlamak gerek

Muharrem Pala

Gözlerinden Baskın Yedim

Tam unuttuğumu sandığım bir sırada
Senli duygularım depreşti ayağa kalktı
Ansızın beklemediğim bir anda...
Gizemli gözlerinin büyüüne kapılıp
Senli hayallerin istilasına uğradım
Bu gece gözlerinden baskın yedim yar

Gözlerinin en karasında demledim sevdami
Uyumak istedikçe gözlerin üstüme üstüme geliyor yar
Sen oldun yalnız gecelerimin son ümidi
Kara gözlerinin esiri oldum şimdi...
Gözlerinden başkası kesmiyor beni yar!

Bu gece hayranı olduğum gözlerinin
Reseptörlerini pür dikkat / bir kerecik olsun bana doğru çevir
Misafirin olacağım bu akşam demir attım gözlerine
Aç pencereni kaldır gözlerine inen perdeyi
Gözlerinin en karasından yer ayır bana
Bir ömür mönümde gözlerin var ey yar!

Ansızın beklemediğim bir anda
Hasretlik içimde alev alev büyüdükçe büyüdü
Özlemin patlamaya hazır bir volkan oldu
Sana gelmek istedikçe gururum bana kalkan oldu
Sen ancak seyretmekle yetiniyorsun yar!

Aramızdaki buzları eritip köprü attım gözlerine
Kaldır bütün sınırları aradan
Bu akşam ışıkların yanık kalsın
Açık bırak pencereni kilit vurma kapına
Cezamı çekmeye geldim
Bir ömür gözlerine hükümlüyüm yar!

Hala bitmedi mi bana olan dargınlığın
Kuytularından sıyrılıp zifiri karanlığın
Dipsiz kuyularında kaybolmak pahasına
Gözlerimi kırpmadan / başladığım yolculuğun mayınlı sahasına
İlk defa girmek için /zoru deneyeceğim...
Düşe kalka kaldığım yerden devam ederek
Bin parçaya bölünsemde son kararımı verdim
Gözlerinde çıktığım yolculuğa bismillah diyerek
Bu akşam demir attım gözlerine...
Er-geç dünya evine girmektir nihai hedefim!

Muharrem Pala

Gurbet Elde

Haber geldi komşularından
Duydum gurbet elde olmuşsun hasta
Eser kalmamış eski halinden
İhtiyacın varmış içini dökcek bir dosta
Yokmuş kapını çalan
Duman tütmüyormuş bacan
Yataklara düşmüşsün
Ateşin çıkmış üşütmüşsün
Gülen yüzün sararmış ta solmuş
Beni beklerken gözlerin yolda kalmış
Üzöldüm el vermedi vicdanım
Bir tanem biricik sultanım/sol yanım
Alarak onurumu ayaklar altına
Bir fincan kahvenin hatırına
Sobana odun atmaya
Sıcak bir çorba yapmaya /geldim
Birazda kırgınmışsın bana
Yatağın kenarından elini uzatsana
Elini tutmaya
Gönlünü almaya / geldim

Muharrem Pala

Günahına Girme !

Sevmiyorsan geri çekil, yaklaşma
Hatırını sor, lâkin tokalaşma

Yüreğinden, el verdiğini sanar
Yatağa girdiğinde, seni anar

Hayal kurdurur, Ona tatlı dilin
Kıvılcım olur, uzattığın elin

Sadece seninle olmak ister, hep
Kıramazsın Ondan gelince talep

Yakınlaşmalar böylelikle başlar
Bağımlı olursun kanına işler

Dur, daha fazla kanına girme
Elektrik almadıysan, umut verme

Yol yakın iken, ayrılmayı dene
Yapışınca sana, olur bir kene

Yer bitirir seni, emer kanını
Bırakmaz artık, almadan canını

Muharrem Pala

Güzel Çocuk!(23 Nisan Şiiri)

Kahvaltını yaptın mı
Al bayrağı kaptın mı

Deden gelmiş seyrana
Hazır mısın bayrama

Şayet evet diyorsan
Âtanı seviyorsan

Gül ve oyna, horon çek
Demet demet, çiçek çiçek

Bu bayram senindir
Şiirini oku da, aileni sevindir

Muharrem Pala

Güzeldir Kadirli'm

Torosların eteğinde kurulmuş ilçemiz
Yemeklere tat verir tuzlu biber salçamız

Girişte gülümser "Hoşgeldiniz" tabelası
Sucuğuyla meşhurdur somun ekmek arası

Kırmızılı turpu yediklerini sindirir
Güzeldir kızları / gençleri yoldan çevirir

Mahmut Taşkaya ile Abdolvahap Kocaman
Zihinlere iz bırakmış iki büyük ozan

Şenlikler yapılır Aşık Feymani adına
Doymazsın bazlamayla böreğin tadına

Ara çay ocaklarında yudumla çayını
Musluktan akıtta iç kale altı suyunu

Savrun çayı hayat verir geçtiği ovaya
Yazın eşinle sıcaktan kaçarsın yaylaya

Yoğunluk, Çişar, Siringaç, Maksutoluğu
Barajda tutarsın, canın isterse balığı

Eskiden beri kükürtlü, kokar kaplıcası
Cilt ve daha bir çok hastalığın da şifası

Karatepe'de gez Açık Hava Müzesini
Gör Alacami ile Sülemiş Tepesini

Kuşbakışı en güzel seyir yeri orası
Uzaklara gitme, almak için çam havası

En büyük ilçesidir, Osmaniye ilinin
Okuma seviyesi yüksektir Kadirli'nin

Öğretmeni, doktoru ve hemşiresi çoktur
Esnafı güvenilir asla hilesi yoktur

Dostlukları güven verir, insanları merttir
Misafire hesap ödetmez gayet cömerttir

PALA diyorki canımdan ötedir Kadirli'm
Yusuflu Köyünde dokunur en güzel kilim

Muharrem Pala

Ha Şuramda İçimde ki Ateş!

sen gittiğinden beri
çok denedim yüzüm gülmedi
zoraki tebessümden öteye gitmiyor arkadaş
ha şuramda içimdeki ateş
alev alev yanıyor bir türlü sönmedi
sönüyor arkadaş
geleceğe ait bütün planlarım altüst olmuş
yarınım belirsizliklerle dolu
ne yaptımsa dün dün de kalmadı
kalmıyor arkadaş
içimde bir cenaze / dünden kalmış bekliyor
buyur imam efendi / şu namazı kaldır
cenazeyi ortadan kaldır
demeye dilim varmadı / varmıyor arkadaş
düşündüm taşındım evirdim çevirdim
boşa koydum dolmadı / doluya koydum almadı
almıyor arkadaş
malum bu iş imamında boyunu aştı
yine isyanları oynuyorum ben
saymadım kaç gündür kendimle kavgadayım
benimde bu işi aklım sarmadı sarmıyor arkadaş
ey sevgili dost !
teselliye bir o kadar ihtiyacım var ki
biraz daha sabret
geride kaldı geçecek de! bugünler
bu sıkıntılar dertler bitecek de hele...
bir güzel söz söyle de avunayım
merhem olsun kanayan yarama
rahatlat beni / sana öylesine muhtacım
kaç kere sensizliği denedim yapamadım olmadı
olmuyor arkadaş
umutlarım firarda / pusulamı şaşırmış bir vaziyette
demir attım bilinmeyen bir meçhule
şimdiye kadar yazgıdan başkası başa gelmedi
gelmiyor arkadaş
günlerdir ağlamaktan göz pınarlarım kurudu
hala bedelini ödemedim mi ayrılığın
hani vuslat benimde hakkımdı
bir türlü yüzüm gülmedi gülmüyor arkadaş
Mecnun gibi delice sevdim
Şems ile Mevlana'ya gıpta ettim özendim
sevmesi için bukalemun oldum her yolu denedim
yalvardım yakardım
bana kulak verdi yürekten dinledi ancak
bir türlü o iki kelimeyi söylemedi
söylemiyor arkadaş !

Muharrem Pala

Hacı Bektaş Veli

Şarkın ilim ve irfan yuvası Horasan'dan
Anadolu'ya kaçtı Moğol istilâsı'ndan

El verdi, Yesevi'nin halifesi Perende
Durmadan çalıştı bu topraklara gelende

Hoşgörüdür kurduğu tarikatın temeli
Alevilerin piridir Hacı Bektaş Veli

Tasavvufi düşüncenin gönül eridir, O
Bektaşîlik tarikatının ilk neferidir, O

Hayatı boyunca insandı, Onun tek derdi
Yalnız insanı sevdi, insana önem verdi

Dergâhında aş değil muhabbeti kaynayan
Muhabbetler adım oldu, dostluğa atılan

"Men a'ref" yapmak için uğraştı insanları
Ayırmadı, Müslümanla - Hıristiyanları

Çok ama çok güçlüydü, birleştirici yönü
Bu yüzden Avrupa'ya kadar yayıldı ünü

Farklı etnik grupları birarada topladı
Ceylan - aslan demeden hepsini kucakladı

Toplumlar arasında köprü görevi gördü
Hoşgörüyü zihinlere nakış nakış ördü

İnsanları sevmek Ona göre ibadettir
Kul hakkı yemek, Bektaşîliğe ihanettir

Sufiliğin temeline koyan O'dur, ilk taşı
Asırlar geçmiş, unuttuk mu Hacı Bektaş

Muharrem Pala

Haset

Çok şükür boşa gitmedi verdiğim emek
Pişmeye başladı tenceredeki yemek

Koku yaptı ateşte yapıyordum hasat
Komşuların gözü kaldı ediyor "haset"

Çekememezlik diyorlar diğer adına
Yakalandıysan "kıskançlık" hastalığına

Nezaketen kutlamak için rakibini
Elin uzanırken hüzün kaplar içini

Önce için daralır tedavi etmezsen
Eirsin hep üstüne üstüne gitmezsen

Göğsünde sönmek bilmeyen ateş bulursun
Sonradan dut yemiş bülbül gibi olursun

Muharrem Pala

Hatırım İçin !

Ayrılığın ne sonu var ne dibi
Daha fazla zme seni seven kalbi
Maziye dönelim eskisi gibi
Dn bana yeniden hatırım için

Bakişalım balkondan, pencereden
El salla bana, açık kalsın perden
Devam diyelim kaldığımız yerden
Dn bana yeniden hatırım için

Bu gönül seni Mecnun gibi sever
Ferhat'a zenir dağları deler
Yalvarırım sana, bir şans daha ver
Dn bana yeniden hatırım için

Muharrem Pala

Hayat Bayram Olacaktı

Bana olan sevginin üstünü örtmesen
Nolurdu yüreğinin sesini dinlesen

Ket vurmasaydın gül pembe hayallerine
Kırmızı güller dökcektim yollarına

İkimiz için hayat bayram olacaktı
Hata yapmasak samanlık seyran olacaktı

Yapacak bir şey yok artık olanlar oldu
Pişmanlık fayda etmedi gözlerim doldu

Hayat suyunu akışına bıraksaydın
Yüreğimin denizine doluverseydin

Dışa vursaydın yüreğinden geçenleri
Geçtiğim yola atmasaydın dikenleri

Mutlu yaşayacaktık koskoca bir ömür
Nasib değilmiş mutluluk böyleymiş emir

İkimiz için hayat bayram olamadı
Hatamız vardı samanlık seyran olamadı

Muharrem Pala

Hayat Sana Çalım Atmadan

Sevgili çocuklar ders zili çaldı az önce
Mağın ikinci yarısı başladı bence

Rakip içimizde yaşıyor dışta değil
Kazanmak için bahane yok eğil

Yedek değilsin ilk on birde sahadasın
Annen baban seyirci sahnede sen varsın

Hem kalecisin hem de savunmadasın sen
Yine sensin forvette rüzgar gibi esen

Düşük puanları düzeltmek emek ister
Başarı zihninde haydi gücünü göster

Maçımızın birazcık uzundur süresi
Planı yaptığın zaman kolaydır gerisi

Şarı kart görmezsin kurallara uyarsan
Öğnirsin anlamadığını sorarsan

Ders tekrarı, soru çözmek en güzel adım
Sen çalım at, hayat sana atmadan çalım

Dinlenme arası çoktur sıkıldığında
Satranç oynarsın dikkatin dağıldığında

Mola var, sıkılmak yok, sadece sabır
Seni ekrana bağlayan zincirleri kır

Akşam yatmadan kitap okumaya başla
Okursan iki kuş vuracaksın bir taşla

Anlama diye bir sorunun kalmayacak
Alıştın mı kitap seni hiç bırakmayacak

Muharrem Pala

Herkese Nezaket !

Biri sohbet ederken dinledin mi?
Saygı gösterip önemsedin mi?

İnsan insanı karşılıklı sever
Değer görmek istiyorsan değer ver

Evde, her yerde, herkese nezaket
Seni yüceltmez yaptığın hakaret

Bağları koparır dostunla olan
Yalnızlıktır sana zulanda kalan

Halini sormaz olur sevenlerin
Tamiri güçtür kırılan kalplerin

Öyle ise "Dokuz düşün bir konuş"
Küçültmez seni ufak bir dokunuş

Muharrem Pala

Hıçkırık !

Dün sonu gelmeyen hıçkırıklarla ağladında
Yüreğim parçalanıverdi...

Eziliyor gibiydin ağır bir yük altında
O halini gören gözlerim ıslanıverdi..

Dünya yalan ama yaşadığın gerçek
Güvenilir olmalı hayatta kullandığın ölçek

Teselli bulamazsın anlatmayınca derdini
Soramadım bir türlü ağlamanın sebebini

Sönmüştü gözlerinin fer-i kalınca bi-takat
Belli ki dağıtmıştı seni / feleğin attığı tokat.

Bu şiirimi okuyan gözlerin / dönecekse pınara
Yırtıp at bu satırları / fırlat bir kenara !

Muharrem Pala

Horasan'dan Anadolu'ya...

Güneşin batmadığı yerd
Vaktiyle Horasan
Hoca Ahmet Yesevi gibi
İlim insanları çıkıyordu oradan
Başlayınca Moğol istilâsı
Oymağıyla yola çıktı
Perende'nin talebesi
Horasan'dan Anadoluya,
Bir yıldız kaydı
Hacı Bektaş Veli'ydi adı
Amacı yoktu,
İslama hizmetten başka
Aradı kendine bir yerleşke
Şon durağıydı, Sulucakarahöyük
Önce Kızılcahalveti yaptırdı
Ardından oraya kurdu dergâhını
Ve dokundu, bu kıraç topraklara
Bahar geldi, ağaçlara, yapraklara
Hoşgörü çiçekleri açtı dağ, taş
O, istemiyordu savaş
Barış güvercinleri uçurdu
Müslimlerle- gayr-ı müslimler arasında
İç Anadolu'nun Nevşehir ovasında
Hedefine insanı koydu
İnsanı hem sevdi hem de saydı
Nefsi terbiyeden başladı işe
Dikkat çekti, işe, aşa ve de eşe
Edep dedi illa edep
Kadınlar okumalı mektep
Pusula oldu güneş gibi
Yön verdi Anadolu'ya
Nice canlar yetiştirdi
Can verdi Anadolu'ya

Muharrem Pala

İçimdeki Sen !

Ben küçüldükçe gündün güne büyüyen
Bir sen var içimde gözümü boyayan

Çok yükseklerde dorukta bir yerlerde...
Bir dal var tutunamadığım kökü kalbimde

Avuçlarımın ortasında sakladığım
Yere düşmesin diye sımsıkı tuttuğum

Baktıkça huzur bulduğum o masum resmindir
İçten bir selam ver de nolur bu garibi sevindir

Senin ismindir adını dilime doladığım
Senin sevdandır tadına doyamadığım

İlk defa usanmadım aşkın verdiği acıdan
Hatta keyif aldım acıyla yaşamaktan

Bir sen var içimde şiddetlenen merak
Aşkın verdiği acıyla olgunlaşıyor bu yürek

Dikenine razı olduğum gülsün, fidansın,
Sevdasını kana kana içtiğim sensin

Bendeki seni bir tanısan tanıyabilsen
Fırsat versen de sana, o seni anlatabilsem

Ben o seni bitiremedim defterlere yazmakla
Senin de başın belada kaldı okumakla

Senin sevginin gücüyle ayakta durmaktayım
Bir tatlı bakışına demir atmaktayım

Azalmak yerine sevdikçe çoğalan
Sınırsız bir sen var içimde, sonu olmayan

korktuğum
Bir sen var ben de ,kaybetme korkusu yaşadığım

Bugüne kadar güle oynaya geçmiş hayatım
Yaşamın ortasında acıyla olmamış bağlantım

Bir tek seni uçta yaşadım sadece
Seni düşünmeden yatamadım hiçbir gece

Bu yüzden arttıkça arttı yoğunluğum
Nihayet bu da oldu, başıma geldi korktuğum

sulara ağır gelmeye başladım

Korkarım ya seninle batacağım
Ya da her gece efkar dağıtacağım

Nazara geleceksin diye

Muharrem Pala

İlk Kurşun - Dört Yol

Takvime göre on dokuzuncu asrın sonları
Yurdumuz için çalıyordu tehlike çanları

Adana vilayetine bağlıydı Dört Yol'unuz
Eskiden beri Ermenilerdi kapı komşumuz

Paylaşıyorduk sevincimiz bir tasamız birdi
Aramıza nifak ekti düşman uyumuyordu

Dur-durak bilmez olmuştu Ermeni baskınları
Bir telaş kaplamıştı bölgede yaşayanları

Yapılan baskınlardan iyice bunalmıştı halk
Para adına elde ne varsa satıldı mal – mülk

Son kuruşa kadar silaha verildi bütün paralar
Ermenilerle tümüyle açılmıştı aralar

Sabrimız tükenmiş, bıçak dayanmıştı kemiğe
Nankörlük yapmıştı komşumuz yediği ekmeğe

Bağa gelenler bağcımızı tahrik etmeseler
Kara Mehmet kaşımayacaktı kaşınmasalar

Kismet değilmiş onlara portakal ikram etmek
Portakal bahane oturup üç-beş kelam etmek

Ama Özerli Köyü'nde dostluk değildi amaç
O sebepten teker teker yolundu baş ile saç

Dört Yol da böylelikle test edildi direncimiz
Çabucak bir araya geldi yaşlımız – gencimiz

Düşmanın geçeceği yola pusuya yatıldı
Düşmanlara ilk kurşun Karakese'de atıldı

Yere serildi on beş Ermeni-Fransız askeri
Gidmeden ileri dönüp çekildiler geri

Baltayı taşa vurmuştu sömürgeci Fransızlar
Bağda tokatlandı Karakese'de ders aldılar

İlk ders düşmanın kalbine saplanan ilk kurşundu
Bu güzelim gün için güvercinler uçuruldu

Postayla peyderpey haber yollandı kuşa kurda
Kuva-i Milliye ruhu böyle yayıldı yurda

Bu ruh dosta güven verdi düşmana büyük korku
Çok şükür dönüyordu Milli Mücadele çarkı

Kara Mehmet denen yiğit senin bağrından çıkmış

Çıkmışta hasmımıza ilk kıvılcımı O çakmış

Başınız dik yürüyün! Dörtyol'lum bu gurur sizin
Ateşi bütün yurdu kaplamış ilk kıvılcımın

Atatürk tarafından görülen bu hassasiyet
İçindir Dörtyol'a yapılan sebebi ziyaret

Taçlandın bu ziyaretle taktın kralın tacını
Cennet yurduna göz koyanlardan aldın öcünü

Senin için On Dokuz Aralık en sevinçli gün
Az gelir davullar çalınıp yapılsa da düğün

Halaylar çekilse yeridir dozunu kaçırma
Anlat dün yapılanları sakın ha ! unutturma

Toprağın her karışında şehitlerin kanı var
Yarım kalan hayatların yaşanmamış yanı var

Ey oğul! yere eğilip te toprağı koklasan
Kan kokusunu alacaksın toprağa karışan

Öyleyse toprağa basarken dokuz kere düşün
Sanma ki toprak parçası üstünde yürüdüğün

Sana bağırını açmış topraktan öte yurt olmuş
Analar gibi karnını tıka-basa doyurmuş

Yalnız ekmek değil umut olmuş sana bu vatan
Yurt olduysa vatan senden fatiha bekler atan

Muharrem Pala

İstiyorum

Olumlu düşünen olumlu eleştiren
Eksilerini artıya dönüştüren
Bilmediklerinin cevabını araştıran
Bir insan olmak istiyorum

Hayatla barışık güler yüzlü
İnsanlarla ilişkileri çok güçlü
Ağzından bal akan tatlı sözlü
Bir insan olmak istiyorum

Kavgalara hiç karışmayan
Dürüstlük ve dostluğa önem veren
Haksızlık karşısında susmayan
Bir insan olmak istiyorum

Hem şaka yapan hem de güldüren
Her daim çok ama çok sevilen
Çevresinde parmakla gösterilen
Bir insan olmak istiyorum

Muharrem Pala

İtiraf!

Nerede o sarıldığım sevgili
Ara sıra darıldığım sevgili

Bilemedim kadrini bilemedim
Onunla bir gün olsun gülemedim

Hoyratça davrandım yıllarca Ona
Sebep olan ben oldum kötü sona

Artık son pişmanlık fayda etmiyor
Özür! Onu getirmeye yetmiyor

Hayatın yükü onun üstündeydi
Taşıyamadı altında ezildi

Ağır geldi O'na, hayatın yükü
Kolaydı saz çalıp söylemek türkü

Ben hep kolay olanı tercih ettim
Yanlış yaptım doğru yolu terkettim

Tutamadım kuşu uçtu elimden
Şimdi kimse anlamıyor halimden

Muharrem Pala

Kaçınılmaz Son!

Düşen sadece ak değildi saçlara
Yağan kar da değildi kalem kaşlara

Unutkanlık ta olasıydı akılda
Gizlice, sessiz ve sakin bir şekilde

Ölümdü bize kendini hatırlatan
Ölümdü bize rengini hatırlatan

Azrail'e karşı eli kolu bağlı
Ölümü hiç sevmedi ki insanoğlu

Lokman Hekim oldu ölüme direndi
Reçete düştü, ölümü kabullendi

Kimi çeki-düzen verdi hayatına
Kimisi binerken şeytanın atına

Dünya da yolcu olduğunu anladı
Diğer aleme öylece hazırlandı

Muharrem Pala

Kader Bebek

Sabah ezanı okunuyordu günlerden cumaydı
Her zamanki gibi gözlerimi üfeledim yatağımdan kalkarak
Evden çıktım camiye vardım hafif adımlarla koşarak
Niyet ettim kollarımı çemredim alelacele!
Elimi yıkayarak başladım abdest almaya...
O sırada başladı bir bebek/ ınga ınga ağlamaya...!
Döndüm baktım bir bebek avluya bırakmışlar yüreğim "cız" dedi
İmam efendi yüzüne baktı tatlımı tatlı hoş bir "kız" dedi
Nasıl da ağlıyordu zavallı bebek belliki akşamdan aç
Hadi karnını doyurdun diyelim birde bakıma muhtaç
Yürekleri yırtıyordu bebeğin ağlama sesi
Mahalleli başımıza toplandı/ nerde bu çocuğun hani ailesi ...?
Her zaman olduğu gibi her kafadan bir ses çıkıyor akıl veren çok
Birde söylenip durmazlar mı? problem var çözüm üreten yok
Karnını doyurduk bebeğin / ağlaması kesildi
Yüz elli beşi aradım birazdan polis geldi
Alıp götürdüler kimliğide yoktu garibin adına "Kader" demişler
Birkaç gün sonra duydum çocuk yuvasına vermişler
Ah bebeğim ahh...!
Nasıl bir vicdan seni kendi kaderine terketti
Avluya bıraktı hemde arkasına bakmadan gitti...
"Kader" bebek senin hiçbir günahın yok sen oldukça masumsun
Seni avluya bırakan kokuşmuş sevdalara yürekten lanet olsun!

Muharrem Pala

Kadın

Bre adam! Yaşın olmuş elli
Hani yanında sağı telli

Yaşamında yoksa bir kadın
Ne tuzun tamdır ne de tadın

Yuvayı yuva yapar, kadın
Yuvaya anlam katar, kadın

Kadın eli değmeyen işler
Oturmaz rayına ters gider

Savaşta, barışta her yerde
Deva imiş, kadın her derde

Nizam istiyorsan hayatta
Sana attı lazım avratta !

Muharrem Pala

Kadim Dostuma !

Tehditlerin ne başı belli ne de dibi
Sözlerin düşmana atılan kurşun gibi

Dil yarasıdır bu kapanmaz kolay kolay
Kimseyi hafife alıp ta etme alay

Dikkat lütfen! eline,beline,diline
Çıkana yüz verme, dostum diye yoluna

Yolda yürürken aman! Faka basmayasın
Bir nebze hoşgörü,kendini kasmayasın

Kimseye faydası yok gerginliğin
Keskin sirke küpüne,bitsin dargınlığın

Hududunu çığnetme kendini kontrol et
Sana uzatılan zeytin dalına icap et

Farkında mısın son günlerde bozdun ayarı
Kadim dostum benden sanadır bu uyarı

Muharrem Pala

Kahvaltı

Dostlukların vazgeçilmez menüsü
İstesen de unutulmaz anısı

İhlâsla samimiyeti artırır
Sevenleri biraraya getirir

Peynir, zeytin, ekmek ile kahvaltı
Yaptık işte, gözünüze mi battı

Yapmayanlar gelin size de verelim
Cömertliğe söz mü söylättirelim

Yemek, içmek, bunlar küçük şeyler
Bizim davamız büyüktür beyler

"Bir seda bırakmaktır, dünyada hoş"
Asıl olan dostluktur, gerisi boş

Muharrem Pala

Kalbimin Kalesi

Kıs kıs gülüp geçiyordum aşık oldum diyenlere
Haber versin diyordum duyan duymayanlara

Yeminler ediyordum aşık olmam diye
Büyük mü söyledim sol yanım acıyor niye

Görünce sevindim sokakta karşılaştık dün yine
Kalbim küt küt atıyor aşık mı oluyorum ne

Uykularım kaçıyor geceleri istesem uyumak
Daha güzel geliyor O'nla hayale dalmak

Dilimde her daim bir sevda türküsü
Bir de O'nu her an görmek arzusu

Anneciğim aşk diyorlarmış bunun adına
Neler verilmezmiş onun güzel bakışına

Gözlerine bakmak gidiyordu çok hoşuma
Böyle duygu yaşamadım geldim bu yaşıma

Oyalanayım derken O'na gönlümü kaptırdım
O'nda kalan gönlümü geri vermedi / yalvardım

Ben bende değilim anne aşk beni yakıyor
Yakmakla yetinmiyor beynimi yıkıyor

O'ndan başka bir şey düşünemiyorum
Onu sevdiğim kadar kendimi sevmiyorum

Kalbimin kalesi içten fethedildi
O kale yok artık tamamen yıkıldı

Bir görsen yiğidim aslanım oğlum dediğin
Esiri oldu ceylan bakışlı/ fidan boylu bir güzelin

Muharrem Pala

Kaşığın İsyanı

Bir sabah uyandığım da mutfaktan
Bir acayip sesler geliyordu
Fare ile kedi sesine de benzemiyordu
Bu ses ne taster ne de tabaktan
Söyleyeceğim az sonra çatlama meraktan
Sese doğru usulca yaklaştım
Çöp kovasının kapağını açtım
Ve bir süre eğildim öylece bekledim
Can kulağıyla pür - dikkat çöpü dinledim
Baktım metal saplı bir kaşık
Üstü başı kirli ve de bulaşık
Elini uzatmış sanki beni al diyordu buradan
Birkaç dakika geçmişti ki aradan
Kalem tutan ellerimle aldım onu çöpten
İdam sehпасına giderken kurtulmuştu ipten
Çöpe atılmadan yakaladım onu son anda
Uç öğün sofraya geliyordu günde
İçecek suyu yiyecek ekmeği varmış
Mutfakta çöp kovasında sabahlamış
Lakin ah çekip isyan ediyordu
Çöpten kurtulduğuna hiç sevinmiyordu
Malum itirazı vardı hayata
"İtirazım var" diye başlayan o şarkıyı söylüyordu
Ben hep çöpe atılmaya mahkum muyum diyordu
Tuttum elinden getirdim lavaboya
Elini yüzünü yıkadım yumuşak bir süngerle
Kendine geldi duruladım soğuk suyla
Masaya koydum peçetenin üstüne
Masada bir o vardı bir de ben
Dile geldi bana teşekkür etti yürekten
Bilmem dedi bu feleğin bana kasti ne?
Oysa ben ne karınlar doyurdum
Aç oturanlar tok kalktı masamdan
Sıcak sulu çorbalar içildi elimden
Ne hastalar iyileştirdim bir bilsen
Nankörsünüz bir o kadar da vefasız
Ahde vefa diye bir şey vardır bilmez misiniz
Görüyorsunuz ki dünyadan büyüktür derdim
Bari beni muhtaç birine verseydiniz
Olmadı geri dönüşüme gönderseydiniz
Satılmak için vitrinleri süslerdim
Siz beni bir de o zaman görseydiniz
Beni bulmasaydın çöpe gidecektim
Unutulacaktım unutulmuşlar gibi
Geride kalan ömrüm
Kokuşmuş çöplerin arasında geçecekti
Anılıyor musun bir mezar taşım bile olmayacaktı
Ölüm yıl dönümümde kimseler mezarıma gelmeyecekti
Bundan daha kötü ne olabilir
Kimseler beni anmayacak
Kaşığımız güzeldi demeyecekti

Gözlerim buğulanmıştı bir şey diyemedim
Haklıydı tekrar çöpe atmaya kıyamadım
Onu özenle aldım rafa kaldırdım
Sonra birkaç damla yaş
Süzüldü gözlerimden yavaş yavaş!

Muharrem Pala

Kırmızı Gülün Hikayesi

Ey mağrur bakışım,
Koca gözlüm, fidan boylum.
Her sabah kapını,
Yeni bir umutla açtığında.
Gözlerine ilişen kırmızı gülleri
Şaşkın bakışlarla eğilerek eline alıp
Koklamadan çevreyi kirletmesin diye
Çöpe atarken;
Güllerin arasına koyduğum
"Seni Seviyorum" ibareli
Kalbimle yazdığım iki kelimelik notu
Ve ayağına serdiğim güllerin hikayesini
Hiç merak etmedin mi yar?
Çelik gibi onuruma inat
Her gece içimde aynı kavga!
Ve bu kavganın sonunda
Muzaffer olmanın verdiği sarhoşlukla
Savaşın galibi duygularım
Sevinç çığlıkları atarken
Sençe anlamı olmayan
Değer vermediğin/önemsemediğin
Kırmızı güllerle
Bir dilenci gibi yollara düşüp
Kalbimde en derin sevgilerle
Her gece kapına geliyorum yar!
Gece sakın, gece sessiz
Yıldızlar şahit sana gelişime
Ayaklarımla sert basarak toprağa
Sessizliğin üstüne üstüne
Gidiyorum yar!
Vardığım bu noktada
Cesaretim kırılıyor uykuna kıyamayıp
Sabaha kadar kapında bekleyip
Kapını çalamadan gülleri eşige bırakarak
Gönlümü kırmızı güllerin arasına koyup
Arkama baka baka
Güneş doğmadan kimseler görmesin diye
Geri dönüyorum yar!
Sonra bir elimde fırça
Bir elimde boya
Gittiğin yollara, duvarlara
Geçtiğin sokaklara
İkimizin ismini yazarak
Elimden geldiği kadar
Seni sevdiğimi sessizce haykırıyorum yar!

Muharrem Pala

Kış Geldi

Yine kış geldi
Odun-kömür alındı
Parası olanlar aldı da
Ya parası olmayanlar...

Tütmeye başladı
Bacalardan dumanlar
Sobayı kuranlar mutlu da
Ya sobası olmayanlar

Dışarda can alıcı bir soğuk
İçerisi bir o kadarsıcak
Zenginler kestane patlatacak ta
Ya zengin olmayanlar..

Muharrem Pala

Kıyamadım Sana !

Öğlen arası fırsat bulup sana uğradım aşkım
Verdiğin anahtarla hırsız gibi kapıyı açtım

Evde kimsecikler yok gibiydi sessiz ve de sakın
Ayağımın ucuna basa basa yürüdüm lakin

Gözlerin yolda kalmış başucundaydı telefonun
Kuş tüyü yatağa serpilmiş sırt üstü uyuyordun

Çok mu beklettim perden de açtı yol gözlemişsin
Sonrada yatağına uzanıp uykuya dalmışsın

İçimden gelmişti alnından öpmek için eğildim
Öpmeye kıyamayınca tekrardan geri doğruldum

Ayakta beklerken yüzünü seyrettim uzun uzun
Doyamadım ki huzur içinde gülüyordu yüzün

Battaniyeyi alıp usulca üzerini örttüm
Ne saçlarına dokunabildim ne yüzünü öptüm

Dokunmadım sana iyi uykular dedim içimden
Bir başkası değil yalnız sendin anlayan halimden

Güzel bir rüyadaydın bilmem kimler vardı rüyada
Ben, bir de çocuklarım / bizler varız senin dünyanda

Pala diyor ki vaktim dardı hızlıca evden çıktım
Giderken oku diye sana bu şiiri bıraktım

Muharrem Pala

Kitaplar

Dururken kütüphanelerde yüzlerce kitap
Ekran başında boşa geçirme zamanını
Kitaplar herkesime ediyor hitap
Dikkate al dinle atanın nasihatını
"Kitap en büyük hazinedir"
Sana rehberlik eder yol gösterir
Her kitap içinde onlarca bilgiyi özenle saklar
Tozlanmış raflarda bir elin ona uzanmasını bekler
Alanında yapmak isteyenler ihtisas
Kütüphaneye gider kitapla kurar temas
Kitap cehaletin en büyük düşmanı
Aydınlatır onu okuyanı
Aydınlatmakla kalmaz bazen güldürür
Sokrat ile Aristo gibi düşündürür
Kimisi masallar anlatır
Eflatun gibi hayvanları sevdirebilir
Kimisi ile Macellan gibi çıkarız dünya turuna
Sonra herkes inanır dünyanın yuvarlak olduğuna

Muharrem Pala

Komşu Deyip Geçmeyin

Babalarımızdan çocukluğumuz da eskiden
Diyerek başlayan duyduğumuz hikayeler
Tatile veya bir yere giderken
Komşuya emanet edilirmiş evler
"Komşu bizim eve de göz-kulak ol" sözleri
Takvim yapraklarında kalmış / üzdü bizleri
Komşuda pişer bize de düşermiş
Aç mı tok mu diye komşu komşuyu gözetirmiş
Ne zaman nasıl oldu da zayıfladı komşuluk bağları
Sosyal yönümüz güçsüz kaldı aşarken çağları
Çok değil yarım asırlık bir hikayedir en fazla
Tümden kopacağız birbirimizden / gidersek bu hızla
Kopmamak için Ahi Evran'ı örnek alsın esnaflar
Dört mezhep bir araya gelsin sık tutulsun saflar
Mevlana'mız var hoşgörü abidesi
Hacı Bektaş Veli `miz Alevi dedesi
Derviş Yunus odun taşır dergaha sabır timsali
Saygıyla anılmak ister Hacı Bayram Veli
Hoca Ahmet Yesevi'den başlayan yol
Şeyh Ede Bali'ye uzanır en sonunda kol
Şahip çikalım kültürümüze
Yabancı kalmayalım birbirimize

Muharrem Pala

Komşu Kavgası

Geçen gün mahallede yoldan geçerken
Bir kavgaya tanık oldum tesadüfen
Biri üstte diğeri altta oturan
İki komşunun kavgası
Birisinin elinde sopası
Hakaretler, tehditler takip ederken birbirini
Diğeri savunmaya çalışıyor kendisini
Havada uçuşurken sandalyeler
Kulakları tırmalıyordu hoş olmayan sesler
Durdum bir kenarda seyre daldım
Kendi kendime söylenmeye başladım
Bre komşular! Kurşunlar konuşmadığına göre
Ya deveyi pire ya da pireyi deve yaptınız
Neden işi bu kadar büyüttünüz
İki medeni insan gibi konuşamaz mıydınız
Bir araya gelip sorunu çözemez miydiniz
Bu ne rezalet! Kavga ediyorsunuz el-alem seyrediyor
Başkasının ağzına sakız olmak hoşunuza mı gidiyor
Ne desem boş maalesef alttan alan yoktu
Bilakis üstte kalmak için gayret çoktu
Devam ederken bütün gücüyle şiddet
Balkonda çocuklarla izleniyor bu hiddet
Bu kavgada en çok hasar görenler
Korku eşiği sürekli düşen körpe beyinler
Barıştırmak için hiç kimse çaba sarf etmiyor
Araya girip te kimse komşuları ayırmak istemiyor
Ne me lazımcılık işte "bana değmeyen yılan bin yaşasın"
Etmeyin eylemeyin komşular bugün onaysa sanadır yarın
Neyse ki duyarlı bir komşu polisi aramış
Adresi vermiş kavgayı polise anlatmış
Birazdan polis aracı geldi
Kavgaya karışan birkaç kişiyi dinledi
Birkaçını da aldı götürdü
Mahalle bir süre sessizliğe gömüldü
Az önceki hır-gürden eser kalmadı
Şimdi de dedikodu sahneye daldı
Herkesi aldı bir merak
Gel komşu gel işi-gücü bırak
Komşular bir araya geldiler fıs fıs
Ardından gülüşmeler kıs kıs
Niye boş kalsın ki sahne alan herkes izleniyor
İzleniyor da kimi az alkış alıyor kimi çok
Nasıl bir toplumuz şimdi dedikoduyu sever olduk
Ne mahalle ama yorgan gitti kavga bitti
Peki bu kavganın fitilini kim ateşledi
Geride kırgınlıklar kırılan kalpler
Bitmek bilmeyen dargınlıklar
Ve mahkeme salonları ile duruşmalar
Bir daha karşılaşmamak için değişen yollar
Kavgacılar birbirlerine çoktan küstü
Ancak söylentileri devam ediyor
Ağzı olan yorum yapıyor

Sonrada bitmiyor tartışmalarımız
Ne de kavgalarımız
Birkaç ay sonra duyduk biri evini satmış
Diğeri de o mahalleden çekip gitmiş
Kimin yanına kaldı döven de mutsuz dövülende
İnsanın mutluluğu sevende sevilende

Muharrem Pala

Kral ıplak

ey aşk !
zehir kattın aşımıza
tadı kaçtı ağzımızın
düzenimiz bozuldu
hayatımızı altüst ettin
akort tutmuyor gayri
elimdeki saz
bize bu oyunu
bu denli gözükara
oynamayacaktın
harman savurur gibi
her birimizi bir tarafa
savurmayacaktın
hani söz vermiştin
bizi hiç ayırmayacaktın
hayatımızın tuzu değil
biberi oldun
benim canıma tak ettin
cananımı çok yıprattın
çok acı çektirdin ona
madalyonun güzel yüzünü
hiçbir zaman göstermedin bize
hep çirkin yüzünle tanıdık seni
sırf bu yüzden
aşkı süslemeyin nolur
üstüne birşeyde giydirmeyin
bırakın aşk soğuklarda dunsun
sıcaklarda yansın
bırakın aşk
kara kalem çalışması olarak kalsın
siyah ve beyaz
karanlık ve aydınlık
iki yüzlü aşka
yakışan da budur zaten
gece ile gündüz gibi
bırakın içi boş kalsın
hiçbir anlamda yüklemeyin
aşka
Çıplak kalsın kral gibi
lütfen herkes cesur olsun
çekinmesin ona gülsün
hatta alay etsin...kahkahalarla!!!

Muharrem Pala

Küllenen Sevda (Ermenek)!

Sıkıldıysan evde geçmiyorsa zaman
İlaç yerine geçer tebdil-i mekân

Doğal ürünlerin elinde patenti
Gel diyor Karamanoğlu'nun başkenti

Arıları bal üretir petek petek
İçimde küllenen sevdadır Ermenek!

Soğuktur suları havası bambaşka
Yıldırım gibi çarpar düşersin aşka

Tavan yapmış orda bütün güzellikler
Gezersin hafta sonu yaparsan sefer

Hoş olur gölde tekne turu sefaşı
Görmezsen küser Miraspol Mağarası

Hatıra bırakmış birçok medeniyet
Doğayı, tarihi seviyorsan şayet

İlisu Şelalesi'ne zaman ayır
Firan Kalesi'nde güzeldir seyir

Ulu Cami'de tarih kokuyor tarih
Kılınır beş vakit namazla teravih

Balkusan'dadır Mehmet Beyin türbesi
Fermanıyla korunmuş Türk'ün Türkçesi

Kaya mezarları dün gibi ayakta
Zamana meydan okuyor ustalıkta

Ermenek evleri, Su değirmenleri
Zeyve pazarı en güzel piknik yeri

Dinlendirir seni çınarın gölgesi
İkramıdır sana kaşarla helvası

Doğayla yarış yapmış insan orada
Yaban keçisi yaşıyor dağlarında

Muharrem Pala

Meksika Biberi 1

Gelene ağam gidene paşam demedim
Menfaatim için virgöl kadar eğilmedim

Rengim hiç değişmedi, içimde bir dışımda
İki yüzlü olmadım özümde bir sözümde

Yağcılar gibi yanlışa alkış tutmadım
Yaya kalsamda yolda otostop çekmedim

Yürümeyi tercih ettim her zaman, her yerde
Yazılanlar geldi başa ne varsa kaderde

İnişlerimde oldu ıkışlarımda lakin
Küfredene cevap verdim, kalamadım sakin

Sövene dilsiz gerekmiş, dövene de dilsiz
Kalmayı beceremedim elsiz ve de dilsiz

Girmedim bukalemun misali renkten renge
Her saa tarak vurmadım uyup ta ahenge

Köprüyü de geçtim, demedim ayıya dayı
Sabırla savdım başıma gelen her belayı

Gerçekler Meksika Biberi gibi can yakar
Canları çok acıtır gözlerden yaş akar

Her kapıdan kovuldum doğru söylediğimden
Hep haykırdım hakkı, taviz vermedim izgimden

O sebepten olmadı yalan dünyada tahtım
Yağcılar gibi gülmedi bana kara bahtım

Kendi emeğimle geldim bulunduğum yere
Zalimlerin hesabını bıraktım mahşere

Muharrem Pala

Mevlâ'ya !

El açılır
Dil dökülür
Kul yalvarır
Ol Mevlâ'ya!

Canlar hayran
Canlar kurban
Gel der ezan
Gel Mevlâ'ya !

Dağlar taşlar
Kurtlar kuşlar
Gözde yaşlar
Yol Mevlâ'ya !

Muharrem Pala

Mutluluk Eşittir Bedel !

Derler ki : O'na duyduğun sevgiyle
Çektiğin acının şiddeti ters değil
Doğru orantılı imiş
Yani onu çok seviyorsan az acı,
Ya da az seven çok acı çekmezmiş
Ayrıldığı zaman hoşlanan az acı çekermiş
Gerçek seven daha çok
Bir de yaşadığın mutluluk
Ödediğin bedele eşitmiş
mutluluk = bedel
Niye mutlu olamadım deme bana !
Ne kadar ödediğin bedel, onu söyle
Bu sevdaya verdiğim emekle, kahkaha atamasam da
Tebessüm etmem gerekiyordu
Öyle de oldu tebessüm ettim ama gülemedim
O sebepten selamdan öteye gitmedi ilişkimiz
Ancak emek vermek için
Sevgi adına ne yaptımsa yıllarca
Kazmalayıp durmuşum çorak bir toprağı
Dikenler yetişti gül yerine
Bir gül gibi koklamak istedikçe
Canımı yaktı kokladığım dikenler
Şimdi canım yanıyor..canıma okuyor bu sevda!
Besbelli vadesi uzunmuş bu sevdanın
Uzun vadeliymiş kısa değil
Vizyonum yoktu
Uzun vadeli beklemeye de benim tahammülüm yoktu
Ayrılalım demekle de olmuyor arkadaş
Kolay mı ayrılmak, alışmışken varlığına
Onca yıldır verdiğin emeği gözardı etmek
Yabancı olmak kolay mı?
Kolay mı bir kalemde silip atmak?

Muharrem Pala

Mutsuzum

Bahçede "gül" diye kokladığım dikenmiş meğer
Meyvesini almak için uzandığım dal "yılanmış" meğer

Gözlerle kalbin arasına çekilir mi set ?
Bambaşkaydı bana yaptığın her hareket

Gözyaşlarımla gidersen diye sen
Su yerine içiyorum onları ben

Sarhoş muyum ne ?Attığım adımlar yerinde sayıyor
Peşimde bir gölge gibi yalnızlık beni bırakmıyor

Yaptıklarına rağmen yıkılmadım halen ayaktayım
Yaşamaksa bu sarsılan gururumla yaşamaktayım

Muharrem Pala

Müslüm Baba Derler Bana

Acılarla yoğrulmuş
Acılarla kavrulmuşum
İçimde bir çocuk ağlar yüzüm gülse de
Herkes beni Gürses diye bilse de
Gerçek soyadım Akbaş'tır adım Müslüm
Peygamberler şehri Urfa'dır aslım
Müslüm babasıyım sevenlerimin
Şanlı Urfa'nın Halfeti ilçesinin
Fıstıközü Köyü'nde doğmuşum
Doğmuşta üç yaşına değmişim
İlk çocukluğum köyde geçmiş
Bahar gelince çiçekler açmış
Kırlardan o çiçekleri toplamışım
Koşarak anneme getirmişim
Annem duygulanmış
Gözleri buğulanmış
Çiçekleri görünce çok sevinmiş
Benimle gurur duymuş övünmüş
Annem narin olsa da babam birazcık kaba
Vazgeçilmiyor işte / ne de olsa baba
Geçim sıkıntısı çekiyormuşuz
Bir gün tası tarağı toplamış anam
Yoldan geçen bir kamyonu çevirmiş babam
Eşyaları yükleyip Adana'ya göçmüşüz
Adana'yı çok sevdik/ şalgamını içtik
Kara şalvarını giydik
Adana'da annemi kaybettim
Yanına da kardeşimi defnettim
Annem ve kardeşimden sonra içime kapandım
Bağlamayla başladı müzik yaşantım
Bağlamaya ilgi duyuyordum
Hem çalışıyor hem söylüyordum
Aile çay bahçesinde döndü kara bahtım
Acıların içinde çiçek açtım
Yarışma gecesi saçlarım kesildi babam tarafından
Yine de vazgeçmedim yarışmaya katılmaktan
Azmettim birinciliği yakaladım
Bir müddet çay bahçesinde sahne aldım
Kaset çıkarmaya İstanbul'a gittim
Şöhret basamaklarını kasetimle çıktım
Tarsus yolunda turne sırasında kaza geçirdim
Şoförüm öldü ben morgta farkedildim
Yiyecek ekmeğim varmış içecek suyum
Kazadan sonra çok değişti huyum
Görüyorsunuz ya hayat yolu
Acı-tatlı sürprizlerle dolu
Meşurdum artık /çocukken filmlerini izlediğim
Gün geldi nihayetine erdi / hayalini kurduğum
Muhterem Hanım'la hayatımızı birleştirdik
Birlikte ağladık birlikte güldük
Çocuğum olmasa da Müslüm baba derler bana

Tanimayan yoktur beni Edirne'den Van'a
Sevenlerimin gönlünde yıkılmaz tahtım
Söylenir dillerde unutulmaz şarkılarım

Muharrem Pala

Müze Yaptım Bu Evi...

Bedenim gibi yorgun-argın
Dağların arkasından süzülürken güneş
Işıklar göz kırparak çekilir/ gözlerimden yavaş yavaş
Ardından bir mahkeme kurulur
Güneşin battığı yerde...
Devir-teslim töreni başlar gece ile gündüzün
Çarmıha gerilir suya düşen hayallerim
Kafam karışır dayanamam
Bir kızıl kıyamet kopar içimde...
Bu seferde fırtınalar alıp götürür
Senli düşlerimi...kala kala yalnızlığım kalır bana
Sonra anılar tutar ellerimden
Doğrulurum uzandığım koltuktan
Geçmiş günlerden yadigar
Duvarda asılı deniz manzaralı bir çerçeve ilişir gözlerime
Bir gün batımında çekilmiş...
Ortada bir sehpa
Üzerinde en son devirdiğimiz kadehler
Hala üstünde duruyor rujlu dudak izlerin...
Şurası ilk dünya evine girdiğimiz yer
Yani yatak odamız /yerlerde serili eski bir kilim
Gülüyor üzerinde resmin...
En çokta senin bu halini seviyorum
Gülen gözlerin rahatlatıyor beni
Bir nebzecik olsun...
En son giydiğin gecelik gardropta
Saklıyorum onu kokun üstüne sinmiş...
Ne yana baksam hatıranla dolu her yer
Anılar dün gibi capcanlı ve taze...
Sen gitsende satmam bu evi
Her odada senden bin hatıra gizli...
Aslında ben yalnız değilim gördüğün gibi
Bir avuç hayalini koynuma alıp /sit alanı ilan ettim bu evi
Kendime özel müze yaptım
Bir ömür bekçisiyim senden kalan eserlerin...

Muharrem Pala

Nankör İnsanoğlu!

Kimisi Őehirli kimisi dağlı
Çiğ süt emmiŐtir, nankör insanoğlu

YaŐına bakıp ta kűçűđűm demez
Atanın sűzűne itibar etmez

Sokar yılan gibi dili uzundur
Ağızdan çikanlar sanki kurŐundur

Hedefi ŐaŐmaz vurur onikiden
Uzanan elleri iter tersinden

Hűrmet yok, Őaygıyı kaldırmıŐ rafa
Bi edep bűyűđe tutuyor kafa

Hatırı yokmuş bir kahve fincanın
Hayatı tűkenmiŐ, ahde vefanın

Muharrem Pala

Nefsin Elinden

Her an her yerde benimle
Kavga ediyor zihnimle
Çirkini güzel gösteriyor
Benimle dost olmak istiyor
Bir elinde çengel
Abdest alıp -namaz kılmama
Oluyor engel
Nefsim azgın / nefsim dalgalı
Arzu ediyor her şeyi maymun sevdalı
Nefsim bir türlü bilmiyor doymak
O sebepten kolaydır şeytana uymak
Bu nefsim için oruç mu tutayım
Yoksa günlerce aç mı bırakayım
Kurtulamadım bir türlü nefsin elinden
Bir türlü bitmek bilmeyen isteklerinden
Vazgeçemedim / çok yediğim için oldum obur
Bilmiyorum kötü nefis nasıl terbiye olur?

Muharrem Pala

Olmasa İçimdeki Tutku !

Ben ağlarken sen gülersin
Bu ne yaman çelişki !

Ben doğrucu sen yalancı
Batsın böyle bir ilişki !

Ben güvenen sen Őüpheci
TaŐyamam ben bu aŐki !

Bu aşk zıtlıklarla dolu
Böyle yazıyor son baskı !

Çok kolaydır nokta koymak
Olmasa içimdeki tutku !

Muharrem Pala

Öğretmen Nedir?

Bugün Kasımın yirmi dördü
Öğretmenimiz sınıfa girdi
Elinde meşale vardı
Dilinde güzel bir nağme
Pencereye takılan siyah perdeler çekildi
Işıklar kapatıldı derslik karanlığa gömüldü
Sonra elini güçlü bir şekilde masaya vurdu
Masadan çıkan sesle çocuklar irkildi
Ardından öğretmen nedir? diye çocuklara sordu
Elindeki meşaleyi gösterdi
Öğrencilerin yüzünde tebessüm belirdi
Anlamıştı çocuklar
Öğretmen meşaledir, ışıktır
Çevresini aydınlatır
Mum gibidir
Ancak kendi dibine ışık vermez

Muharrem Pala

Para mı, Aşk mı ?

Vakit varken iyi düşün bir kere
Boş yere atma kendini ateşlere

Samanlık iki gönül bir olunca
Seyranmış, soğan ekmek yiyince

Paranın verdiği mutluluk geçer
Kalbini dinleyen kuş olur uçar

Üsküdarı geçmişse ata binen
Sen olacaksın, içerisi yanan

Gözyaşların sel olupta taşınca
Eyvah deme, başına taş düşünce

O zaman iş işten geçmiş olacak
Dostun sana, soğuk su dolduracak

Onla olmadın kederde sevinçte
İçin buz gibi olsun suyu içte

Muharrem Pala

Ramazanda !

Fitre alanlara göz at
Onlara bir elde sen uzat

Yakınlaşır zenginle fakir
Hor görülmez, düşkünler hakir

Ahbaplar çağrılır iftara
Davulla kalkılır sahura

Davulcular maniyi söyler
Bu güzellik kayboldu beyler

Nerede o eski oruçlar
Gizli yerdı tutamayanlar

Oruçta ağza gem vurulur
Kırgınlık varsa unutulur

Şeytan zincirle bağlanır
Geçmişe hatim bağışlanır

Sofralara bereket gelir
Camilere hareket gelir

Camide teravih kılınır
Peygamberin gönlü alınır

İmamların yüzleri güler
Duada birleşir gönüller

Muharrem Pala

Sahile Vuran Çocuk !

Boş durmadı medeni geçinenler
Su uyudu lakin uyumadı onlar

Gece-gündüz plan yaptılar sinsice
Tatbik ettiler zamanı gelince

Guguk gibi yuvana göz diktiler
Fitne - fesat tohumları ektiler

"Arap Baharı" dediler fitneye
Başlandı ülken işgal edilmeye

Kardeşleri kardeşe kıydırdılar
Yurtla yuvanı ateşe verdiler

Evinden barkından edilen çocuk
Akdeniz'de sahile vuran çocuk

Sen değildin ki O, umutlarını
Asıl kıyıya vuran insanlıktı

O sebeple sen, rahat rahat uyu
Unutulmaz oldun asırlar boyu

Sen ki masum, sen ki çok küçüksün
Verdiğin mesajla, öyle büyüksün

Yemeli, içmeli hatta karnın tok
Yaşamalıydın, senin günahın yok

Muharrem Pala

Sana Gelirken !

Senden gelecek küçük bir işaret
Hız verir bana ederim hareket

Önümde duramaz dağlar aşarım
Tutamaz kimse dört nala koşarım

Dikenlerin acısını hiç duymam Sensiz günlerimi yaşadım saymam

Arkadaşı dostu kırar gelirim
Saçımı tarakla tarar gelirim

Çok seviyorsanız beni tutmayın
Mazur görün, lütfen beni anlayın

Hikaye anlatmayın el verin bana
Merhamet edipte yol verin bana

Kuşlar misali kuracağım yuva
Eşim kolumda atacağım hava

Evlilikte varmış, bereket bolluk
Sonrası mi ? Tabi ki çoluk çocuk

Muharrem Pala

Seçilmişlere (seçilmiş kişi (sen))

Sorumlusun vatandaşın verdiği oydan
Alanlar boşaldı senindir artık meydan

Atına bin ve istediğin gibi koştur
Vatandaşın beklentisi sadece iştir

Ne çok ne de az veresin yemini atın
Üstünden düşersen sarsılır sonra tahtın

Lütfen! İyi bil. Makamının kıymetini
Dikkat et! Haramla artırma servetini

Sihrine kapılıp, oturduğun koltuğun
Sözleri unutma, vatandaşa verdiğin

Felsefen olsun "halka hizmet Hakka hizmet"
Hizmet olmazsa kaçınılmazdır hezimet

Öyleyse boş durma geceni gündüze kat
Sen yorulmazsan, vatandaş edemez rahat

Yetimler, ekmek diye ağlarken taşrada
Senin de tuzun olsun, kurulan sofrada

Muhtaç olan herkese uzanmalı kolun
Kim tutar seni, haydi açık olsun yolun

Muharrem Pala

Selamın Gücü

Öteden beri göz aşinalığım olan
Bakışları ile yüreğime dolan
Bir güzele selam verdim bugün
Dostluğu başlatmak için
İlk adımı attım
İletişimin kapısını açtım
Selam maymuncuk gibidir her kapıyı açar
Açmadığı kapı yoktur selamın
Açarda vardığı yere bereket saçar
Bize bir lütfudur selam Yüce Allah'ın
Selam ne sihirli bir sözcükmüş meğer
Test etmek istiyorsan selamın gücünü
Tanımadığın birine sen de selam ver
Dost olursun sonra paylaşır açını
Selam aslında dostluğa bir çağrıdır
Onunla selamsız geçen gün canını acıtır
Selamla güne başlarsan devamı gelmese de
En azından selamlaştık dersin
Sen yine de selam ver/ O kıymetini bilmese de
İşsiz isen bazen bir selamla işe girersin

Muharrem Pala

Sen Giderken ve Sonrası

giderken
işığımı aldın gözlerimden
hayatımdan renkleri...
yaşama
tek bir renkle bakmayı öğrendim
körler gibi...
acı da olsa
varlığın yerini
yokluğa bıraktı...
sayende hüzünlü bir
devir teslim töreni başladı
içimde...
bu sıradan bir
nöbet değişimi değildi
canım yanıyor
sol yanım acıyordu
sen giderken
bana yokluğun miras kaldı
senden
arta kalan anıları
ganimet bildim kendime.
senden kalan
son izleride
hayal torbama doldurdum.
gönül rafıma
kaldırmadan önce
bozulmasın diye tuz yerine
gülüşlerini de kattım
arasına...
bir kaç tatlı sözle
hafızamda sakladığım
o ceylan bakışları
her gece koynuma aldım da
yattım.
sen giderken
yokluğuna
selam durmak zorunda kaldım.
hüzünlere
kapı araladım.
acıları meze yaptım
yokluğuna.
şerefine
kadeh kaldırdım
resmine bakarak

Muharrem Pala

Sen Olmuş Heryerim

göz ağrım gönül yaram
çok özledim seni
gözümde tütüyorsun buram buram
cam kesiği gibiymiş
sensizlik
canımı acıtıyor
sen diye bağırma taş basmışım
analar gibi
günlerce
gülmeyi unutmuşum
sensizlikte seni yaşamış
bataklığa düşmüşüm
düşündükçe
batmışım / çıkmak istedikçe
sen olmuş her yerim
sana gömülmüşüm
içim - dışım sen olmuş
senin rengini taşıyorum
hangi taşı kaldırırsam sen varsın altında
unutmak ne mümkün seni
göz ağrım gönül yaram
tam unuttum diyeceğim sırada
bir şekilde
bir yerlerde /ansızın çıkıyorsun karşıma
sensizliği yaşamak ne zormuş
bir bilsen
çok büyük olsada derdim
bilirsin seni dünyalar kadar severim
sana sırtımı dönersem
bundan böyle bilki namerdim

Muharrem Pala

Sen Var İken ! Allah'ım

Gözüm seni arar iken
Gönlüm sana sevdalıyken

Gerçek aşkı bulmuş iken
Fenafillah olmuş iken

Hangi kapıya varayım
Söyle kime yalvarayım

Sen var iken, sen var iken
Bir adında settar iken

Hangi kapıya gideyim
Devasızım, gamzedeyim

Başka başka kapılara
El açtırma Allah'ım !

Başka başka kapılara
Dil döktürme Allah'ım !

Muharrem Pala

Seni Düşünürken ! (Çerçi)

El etek çekilmiş ortalık sakın
Sokakları terk eylemiş in ve cin

Saat yirmi dördü geçmiş durumda
Yokluğun ancak benim umurumda

Odaya geçmek istedim yatak boş
Yatağa uzandım soğuk, mevsim kış

Dolaşiyor kafamda bin bir tilki
Yanımda sen olsan uyurdum bil ki

Uyumasam rahat ederdim gerçi,
Çocukluğumda köye gelen çerçi

Uykudan başka satardı her şeyi
Başında komşularla, emmi, dayı

Parası sonra ödenmek üzere
İnci boncuk alırlardı gençlere

Danteller ilmik ilmik işlenirdi
Sandıkta çeyiz diye saklanırdı

Çerçiyi anarken hemen uyurdum
Uykuda güzel rüyalar görürdüm

Muharrem Pala

Seni Sevmemek İçin

aşkla yandıktan
aşkla yıandıktan sonra
Çok tatlı olmuşsun seni görmeyeli
rengarenk güller açmış yüzünde
selam verirken bana / yüzünde hafif bir tebessüm
dilinden bal akıyordu adeta
zahiri görüntüyü unutmak ne mümkün
ilmik ilmik resmetmişim yüreğime
söyle seni nasıl sevmeyeyim canım
nasıl sevmeyim seni
bende bu kalp
sende o güzellik olduktan sonra
bende bu güzele düşkünlük
sende bu içtenlik olduktan sonra
gören gözlerim kör
kulaklarım sağır olmalı
seni sevmemek için
bu yüreği söküp atmalı onun yerine
kaburgamın altındaki boşluğa
taş koymalı taş

Muharrem Pala

Serenat

bir gece vaktiydi
şehrin bütün ışıkları sönmüş
in ve cin tatlı bir uykuda
mahalle sessizliğe bürünmüş
arada bir köpek havlamaları
göz kırıyor gibiydi
etrafta tek tük yanan lambalar...
son birkaç insanı
yolcu ediyordu evine
göze batıyordu
dar sokaklar da
küçükte olsa bir hareketlilik.
böyle bir gecede
senin sokağında ben!
sana yazdığım şiirlerimden oluşan
unutulmaz bir resital hazırlasam
onu da
kör bir sokak lambasının ışığında
senin pencerenin altında
kırk beşlik bozuk taş plaklar gibi
en duygulu / en acıklı fon
müziği eşliğinde okusam
perdeni aralayıp
pencerende izlerken sen beni
sende kalan
yüreğimin serenatını yapsam.
önce yokluğunun
iç izdüşümleri
geceye damgasını vurur.
cart diye ortadan ikiye böler
yırtar gecenin sessizliğini.
kulaklara küpe olur
siler pasını gecenin...
sonra hafızalara kazınır
ardında bıraktığın
yetim yüreğimin haykırıışları...!
sen giderken ki çaresizliğim
gözyaşı olur süzülür yanaklarımdan...
daha sonra birer birer
sırtımı dayadığım
umutlarım devreye girer
beni ayakta tutmak için...
en sonunda kalp resmi üstünde
tarafımdan
"benimle evlenir misin ?"
yazılı bir pankart açılacak
sahnenin tam orta yerine.
meraklı
bir o kadarda ürkek bakışlarla,
sen bana bakacaksın
ben de sana...
bu tabloya artık dayanamaz

sanırım ağlarsın hüngür hüngür!
taş kalpli değilsen tabi ki !
sevgimin şaka olmadığını anlayacak,
tüm kalbinle inanaçaksın.
gecenin tadı damağında kalacak
küçükte olsa bir ihtimal daha var!
merdivenlerden
koşarak ineceksin
sevinç gözyaşları içinde
boynuma sarılacaksın.
hatırlar mısın
sana söz vermişim
gece gündüze dönecek.
aşk galip gelecek demişim
cümbüş oynayacak mahalleli.
batan güneş tekrar doğarken üstümüze...

Muharrem Pala

Serzeniş !

Sevgili anneciğim
Kıymetli babacığım
Sizin önemsemediğiniz...
Hatta küçük gördüğünüz
'Aferin-eline sağlık gibi sözler...
Duyulduğunda gülümser yüzler
Ah bunu bir bilseydiniz
Bana sık sık söyler miydiniz
Yoksa eski tas eski hamam
Sevgiyi içte yaşamaya devam
Kırk yıllık fani
Olur mu yani
Değişmem mi diyecektiniz
Değişime direnecek miydiniz
Ne yapacaktınız acep
Cevap verin lütfen cevap
Sizden istirham ediyorum
Ve ben sizi çok seviyorum
Beni mutlu görmek isterseniz
Yüzümü güldürmek isterseniz
Ben sizden para istemiyorum
Azda olsa ilgi istiyorum
Size göre küçük şeyleri
Bana göre büyük şeyleri
Nolur düşürmeyin dilden
Söyleyin esirgemededen

Muharrem Pala

Sevgi Kırıntıları !

Üzerime fırlattığın bakışlardan
en masumane,
en romantik olanları,
Yüreğimde iz bırakanları
topladım itinayla.
İçi aşk kokanları,
Derledim başka bir deyişle.
Bir tutam gül yaptım
Etrafa saçtığın gülüşlerden.
Senden kalan
son sevgi kırıntılarını
Katık ettim yalnızlığıma.
Bohça yaptım.
Yanımdan ayırmadım bir an bile!
Dar günlerimde
Acısını yokluğunun
Bir nebzecik azaltmak için
Hayalini demledim
Yedi gün yirmi dört saat
Onu da bitmesin diye,
Yudumla içtim bugüne dek!

Muharrem Pala

Sevgi Maymuncuktur !

Sevgi maymuncuktur, her kapıyı açan
Mutlu olamaz başka yolu seçen

Yormaz ki sevgiyle gidilen yollar
İlgisiz kalan güller bile solar

Kalpte kalmasın saklama sevgini
Ölmeden ona söyle sevdiğini

Gerçek dost bulunmaz değer vermeden
Değer göremezsün önem vermeden

Sevgiyle yürüyen dağları aşar
Sevgisiz kalanlar düz yolda şaşar

Muharrem Pala

Sevgililer Günü Kutlu Olsun !

Literatüre geçmesem de şairim diye
Herkes sorup duruyor ne yaptın sevgiliye

Yanıma gelen söyledi bugün on dört Şubat
Anladım şiir yazmazsam yoktur bana rahat

Okurken ben sizde can kulağıyla dinleyin
Alnından öperek uyandırdım sabahleyin

Meraktan dayanamayıp dediler ki kimi
Sormaya ne gerek var tabi ki sevgilimi

Onu anlatan sözcükler kalır kifayetsiz
Biriyle konuşurken oluyorum rahatsız

Elimde değil ki doğal olarak kiskancım
Yaşım nihayetine ermedi henüz gencim

İki yarısı gibiyiz sanki bir elmanın
Sevinci yeter her sabah yanımda bulmanın

Dedim Ona "sevgilim günümüz kutlu olsun"
Ağlasam bile gözlerin kahkahayla gülsün

Uzakta olsun yaklaşmasın gözyaşı sana
Yürürken senin diken batmasın ayağına

Koklayınca güllerle birlikte fesleğeni
Dedim ki çam sakızıdır çoban armağanı

Benden başkasına bakmasın gözlerin asla
Aldığım gülleri eline aldı hevesle

Yüzünde küçük bir tebessüm çok duygulandı
Sonra sarmaşıklar gibi boynuma dolandı

Muharrem Pala

Seviyorsan !

Seven sevdiğine, toz kondurmaz
Yalan söyleyipte, hiç kandırmaz

Kızmak olmaz ki, yol arkadaşına
Çok üzülür, bir şey gelse başına

Onun da kalbi var, sonra kırılır
Sana küsmez belki, lâkin darılır

İnsan gibi seviyorsan yürekten
Farkı yoktur, sevdiğinin çiçekten

Her zaman üstünde taşı, başının
Elinde baston ol, arkadaşının

İki yapma, Onun bir dediğini
Gönlünü al, mutlu et sevdiğini

Muharrem Pala

Sönmeyen Ateş !

Ömrümün en büyük hatasını yapmışım
Seni sevmekle ateşlere atmışım başımı
Bilmeden aşk diye ateşten gömlek giymişim
Şimdi o ateş !
Kor bir alev gibi yakıyor beni
O ateşin acısına alışmışken
Kıyamete kadar hiç sönmessin diye
Her gün bir odun atacağım o ateşe...
Yüreğimdeki ateş!
Ömrümün sonuna dek İçin için yanacak
Senden geride kalan
Seni unutmamak için
Sulu gözlerim var her dem ağlayan
Sana söz veriyorum
Ayrılığımız ne kadar korkunç oldu ise
Vuslatımız bir o kadar güzel olacak
Kavuşmamız mahşere kaldı
Heyhat !
Bırakın kalsın.
Özlemler büyüttüm içimde
Büyük buluşma için
Üzerinde gelinlik senle
Mahşeri kalabalığın ortasına
Gökyüzünden ineceğiz el ele
Bütün gözler üstümüzde
Sonra nikahımız kıyılacak
Aşkımıza yer-gök şahit olacak
Köl kola sıratı güle oynaya geçip
Cennetteki sarayımızda
Yerimizi alacağız
Cennetteki hurim sen olacaksın!

Muharrem Pala

Su Yol Bulurmuş

Olmuyor yapamıyorum demeyin
Hayalleri asla engellemeyin

Bırak özgür kalsın düşüncelerin
Kucağına düşme çaresizliğin

Sakın sığınmayın mazeretlere
Çanak tutmak çözüm değil ki dertlere

Sizlere boş durmak yakışmaz beyler
Pes etmeyip yapmalısın bir şeyler

İnce ince eleyip sık dokuyun
Tarık Bin Ziyad'ı hemen okuyun

Düşünmüş hesabını iyi yapmış
Gemilerini o nedenle yakmış

Su yol bulurmuş akarken kendine
Gitte bir yol danış bilen birine

Zaman kaybetmeyin ayağa kalkın
Kendine gelmen için önce silkin

Haydi sen de fitilini ateşle!
Başka tercih yok çalışmaya başla

Muharrem Pala

Suriyeli Çocuk !

Yaşıtların oyun oynarken Lunaparkta
Sen elinde mendil satıyorsun kavşakta

Yanan her kırmızıda duran araçlara
Uzanır ellerin şoför arkadaşlara

Kazanmak için üç kuruş ekmek parası
Küçük yaşta vermektesin yaşam kavgası

Şavaş çıktı, evinden barkından ayrıldın
Ülkeme sığındın bir nebze rahatladın

Gerçek bir dramdır ailenin hikayesi
Derdini anlatır yüzünün ifadesi

Abin kavşakta elinde cam sileceği
Annen geçim derdinde sırtında bebeği

Gördüm ki her kavşakta ayrı bir dram
Nerde zenginler vicdan kalmamış bir gram

Ne yazık ki! Sizlere olmadık Ensar
Bu nedenle her yerde soydaşlarınız var

Sizleri bu hale düşürenler utansın
Yurdunda gözü olanların yurtları yansın

Muharrem Pala

Ŗiir Pınarı

Yorulmak nedir bilmez
AŖıklardan başkası görmez
Ses yapmadan akarken önümüzden
Her Ŗiirde bir kesit ömrümüzden
Çoğu zaman duyguludur bazen de kırgın
Kalplerde yapar en çok vurgun
Normal pınar değil Ŗiir pınarı bu
İçine iyice çeker seni girdabı
Düşen herkes alır az-çok nasibini
Hafızalarda bırakır akarken izini
Kimisi tasını daldırarak içer
Kimisi kovasını doldurarak içer
Akıp giderken öteden beri
Sevindirir sevilenleri

Muharrem Pala

Ŗikâyetim Var

Sıkıldım hep alttan almaktan
Ŗikâyetim var, bu hayattan

Durup durup geldi üstüme
Bilmem ki feleğin kastı ne

Adaleti yok ki dünyanın
Yanında değil garibanın

Birgün olsun gülmedi yüzüm
Neyse ki oldukça, arsızım

Gale almıyorum hayatı
İsteyen alsın, saltanatı

Muharrem Pala

Umutlarım Umutsuzdu

dar ağacında ölüme hazırlanıyordu
can çekişiyordu
tükenmişliği oynuyordu
son nefesini vermek üzereydi umutlar
gözünü açamıyordu
son demindeydi hayatın
kanadı kırık bir kuşun kanadında yaşıyordu
umutlarım umutsuzdu....
bir akşam bildiğim bütün ezberleri bozarak
yüreğini yüreğimin üstüne koydu
yeniden can verdi bana sevdam
açık kapı bırakmasa da
yalnızlığıma eşlik eden
düşüğümde uzanan el oldu bana
yalnızlığıma ilaç gibi geldi
acılarımı paylaştı dil oldu bana sevdam
neşe sürdü hüznlerden sararmış yüzüme
gül oldu onun gülüşleri ,
matarasının dibinde kalan
birkaç damla suyunu hiç tereddüt etmeden
alazdan kuruyan dudaklarımı
ıslatmak için bana verdi sevdam
hayat akıp giderken ellerimden
umut yükledi yüreğime
ipten aldı sevdam beni
adam gibi adam dost gibi dost o
kendini unuttu beni düşünürken
beni yaşatma kavgasında hala
zehmeri ayazında buz tutmuş yüreğimde
ılık ılık hissettim sevdamın sıcaklığını
sahralarda umut oldu yeşillendi
yeniden can verdi bana sevdam
yüreğimin gönderine çektim gururla taşıdım
ben sevdamı başıma taç yaptım
yüreğimin burçlarına diktim onu
ve sonsuza dek yüreğimde
kalacak olan bir bayraktır sevdam
saygı duyduğum şandır şereftir o
yanık bir türküdür sevdam
dilimden düşürmediğim
sevdam tertemiz bir beyaz sayfadır
hiçbir zaman toz kondurmadım ona
Ulubatlı Hasan gibi bir gün ben ölürüm belki ama
sevdam ölmez ölmeyecek te...
yediğim içtiğim gecem gündüzüm
dünüm bugünüm yarınım vazgeçilmezim
olmazsa olmazım
her şeyimdir sevdam benim
daha teni tenime değmeden
sevdamı uzaktan görmek bile yetiyor
yüreğimin hoplamasına
içimde günden güne kök salan

kaktüse benzer o / dikenini bol olsa da
çiçeği güzeldir sevdamin

Muharrem Pala

Unutmak Ne Mümkün ?

Arkadaş olduk seninle bir dönem
Sohbet ettik dostluğa verdik önem

Küsmedik yeri geldi kavga yaptık
Sıkı fıkı olduk düşman çatlattık

Adrenalin oldu her buluşmamız
Hiç zor olmadı dağları aşmamız

Kimseye söylemedik sırrımızı
Düzlükte kaybettik birbirimizi

Tadına doyum olmadı dostluğun
Fırtına oldu kalbimde yokluğun

Dinmek bilmedi içimde fırtına
Prenses oldun bindin beyaz atına

Pusulanı kaybettin yolda kaldın
Bir köşede gizli gizli ağladın

Duydum ki mumla aramışsın beni
Unutmak ne mümkün sevmiştim seni

Muharrem Pala

Unutulanlar

Düz bir ovada meyvesiyle bir ağaç
Açları doyururdu yaşamaya muhtaç
Üzerinde daldan dala atlayan kuşların sesi
Eksik olmazdı dallarında onun mutluluk meyvesi
Bir yaz günü öğle vakti sürüleri ile bir çoban
Koyunları dinlendirirdi onun gölgesinde mis kokan
Yıllar sonra başlayınca zamansız bir kuraklık
Kurudu kupkuru oldu yazık unutulacaktı bu varlık
Başka diyara gittiler çobanla sürüler
Mutluluk dersin kanatlanıp uçmuştu kuşlarla beraber
Belki çare çok geç artık gökten yağsa da bereket
Dönemez hayata o ağaç şimdi bir iskelet

Muharrem Pala

Vay Ninem Vay !

Vay ninem vay!
Bir zamanlar ay

Güzelliğın yanında kalırmış sönük
Sana yakılmış türküler en yanık

Gençleri az koşturmadın peşinden
Beğenmedin hediyeleri gönderilen

Yüreğinin sesini dinledin
Bir çulsuza gönül verdin

Evlendin gelin oldun ona
Mal - mülk veremedi sana

Bir müddet yaşadın mutlu oldun ama
Çocuğın olmayınca üstüne kuma

Getirdi kocan / başka birini
Başkasıyla paylaştın erini

Bu da senin zoruna gitti
Umutlar hayaller böylece bitti

Bu hayatta çok yıprandın / yaşlandın
Bastonun oldu en büyük yardımcın

Sana verilen güzellik değılmiş kalıcı
Nerede o sendeki bakışlar can alıcı

Gördüm yüzüne bakmaz olmuş kimseler
Ninem oturmuş şimdi/ kapıda ölümü bekler

Muharrem Pala

Veli

Bir cümlenin iki temel öğesinin
Öznesi öğretmendir yüklemi Veli
Çözümü yapılamamış problemlerin
İki bilinmeyenli denklemi Veli

Denklemi çözebilen okul, çağ atlar
Uçuşa geçer olmasa da kanatlar

Velilerde var olan düşünce farkı
Döndürmeye yeter, eğitimde çarkı

Veli arkandaysa, gelmez yere sırtın
Yoksa eksik olmaz, gürültün, patırtın

Veliler katkıyı yapandır, okula
Darda kalmaz, veli ile çıkan yola

Kimler tutabilir, böyle okulları
Veli desteğiyle aşarlar dağları

Yolun başındayken, velini inandır
Veli okulu kaldırır, veli candır

Bağış desteği alan okullar çoşar
On değil, yüz değil, binlerce yıl yaşar

Muharrem Pala

Virgölün İsyanı !

İlgi ve iltifat yağmuru karşısında
Oturdu ağladı, menfaat yarışında

Kale gibi olamadım diye dert yandı
Pes etti artık bıçak kemiğe dayandı

Geriye düştüğünü gözleriyle görünce
Unutmak dedi, unutmak ancak ölünce

Söylendi kendi kendine maalesef!
Yetmedi günlerce ah çekip etmek esef

Sadece virgül değildi onuru vardı
O yalan dünyaya ayak uyduramadı

Düşündü taşındı kendine bir yol seçti
Virgül tacını tahtını bırakıp kaçtı

Muharrem Pala

Ya Vedud !

Saymadım kaç bahar geldi geçti hala inzivadayım
Beyhude geçiyor ömrüm ne yazık ki !
Feryadı figan eder yüreğim kan revan içinde
Bu bahtı karaya bir lahza olsun,
Bir nebzecik gül ya vedud !
Nar-ı aşkınla kor olmuşum
Reva mıdır bu bana / hala senden cüdayım
Ehemmiyet edip sözlerine
Davetine icabet ettim
O ceylan gözlerinde ıdım var bugün
Sana olan ahdimi ifa eyledim
Bu defa bigane kalmadın yüreğimin sesine
Şükran ya vedud !
Mukabele ettin bakışlarıma
Cezbeyledi cemalin beni
Oturdum gül cemalin seyreyledim uzun uzun
Kalayladım gözümün pasını sildim
Cuş oldum ol dem
Nev duçar oldum cevher saçan gözlerine
Boyuna posuna endamına müptelayım şimdi
Nolur mahrum eyleme beni senden
Sana gönülden olmuşam talip
Ba husus destur ile yüreğine,
İltica etmek niha-i arzum
Kara toprağa girmeden son menzilimdir yüreğin
Nolur didarını çevirme benden ya vedud !
Yetmez midir gayri dünyada çektiğim cefa
Bir nebzecik olsun son nefesimi vermeden
İntikal etmek isterim yüreğine,
Sürmek isterim sefa !

Muharrem Pala

Ya Muhammet !

Nefsimin peşinden koştum
Zevk ve sefa ile coştum

Yaratana layık bir kul
Olamadım ki Ya Resul!

Dünya işlerine daldım
Sünnetinden uzaklaştım

Şanına layık bir ümmet
Olamadım Ya Muhammet!

Günahımla sana geldim
Salat-ü selam eyledim

Beni ümmetin kabul et
Canlar can-ı Ya Muhammet!

Muharrem Pala

Ya Resulellah !

Sevginle bizi haşreyledi Yaradan
Selamlar olsun sana ahir zamandan

Rüyayı saymazsak yüzünü görmedik
Bizler seni görmeden, hem de çok sevdik

Övmüş te yaratmış seni Yüce Allah
Kainatın Efendisi Resulellah

Kalpten inandık getirdiğin kitaba
Ne kitaba yüz çevirdik ne mihraba

Samimiyetle sarıldık sünnetine
Emanetin Kuran başımız üstüne

Sayende yol İslam, rehberimiz Kuran
Yol da hiç kalmaz ki kitaba sarılan

Ey Allah'ın hakiki dostu, Habibi
Allah aşkıyla yananların Tabibi

Sünnetle, Kurandır verdiğin reçete
Reçeteye uyanlar girer Cennete

Muharrem Pala

Yaklaşmam Sana !

Kızarsam bir daha yüzüne bakmam
Altından taç olsan başıma takmam

Seninle önce selamı keserim
Merhameti bir köşeye asarım

Kibleyi terkederim kâbem olsan
Bu dünyada bir sen bir de ben kalsam;

Yaklaşmam sana yalnız bırakırım
Yalnızlık acısını tattırırım

Gerekirse terkederim dünyayı
Sen de görürsün hanyayı Konyayı

Güneş olsan karanlığa kaçarım
Mehtaplı geceye kucak açarım

İnatçyım yemin ettim bir kere
Benim yüzümden düşsen de dillere

Sevmeyi unuttur asi olurum
Senin olmadığı yerde ölürüm

Cesedimi ateş ile yaksınlar
Külünü de akan suya atsınlar

Vasiyetimdir mezar taşım olmasın
Ölürsem o yâr kabrime gelmesin

Muharrem Pala

Yaşıyorum

Kaç gecedir tek başımayım
Uykum yok akşamdan kalmayım

Verdiğin dertler yoldaşım
Onlardır benim sırdaşım

Ağlıyorum yana yana
Düşmüş gibiyim zindana

Umudum yok yarınlardan
Ne kıştan ne de bahardan

Yaşamaksa yaşıyorum
Sevdanı taşıyorum

Muharrem Pala

Yeşil Elma

elimde gururla taşıdığım
elma ağacından aşırduğım
dilim dilim dilimleyip kabuğunu soyup
bir tabakta yemeye kıyamadığım
yeşil elmanın akıbetini
ne sen sor ne de ben söyleyim
dilim varmıyor anlatmaya
onu kıskananlar vurdular elime
acımadan yere düşürdüler...
sonra topla oynar gibi
şut çektiler adeta futbol oynadılar
kaç kere peşinden koştum elime almak için ama nafile verdiğim çabalar
her seferinde paslaştılar
bir top gibi onu benden uzaklaştırdılar
o benim dert ortağım
mutluluğumdu
sevencimdi herşeyimdi
bırakamazdım onu
eğilerek uzandım almak için
tam alacağım sırada
yüreksiz bir ayak elmamın üstüne bastı
acımadan foşur foşur ezdi onu
suyu çıktı elmamın
gözyaşları toprağa
karıştı...
ben ona baktım o bana...
sonra
iki damla yaş süzüldü gözlerimden
uzun uzun bakakaldım öylece...

Muharrem Pala

Yıllar Sonra !

Saçla sakal karışmış birbirine
Dostlar buluştu, biri diğerine;

Bu ne hâl darmadağın üstün başın
Bir hayli ilerlemiş lâkin yaşın

Ormandan mi geldin balta girmemiş
Demezler mi sonra hiç yontulmamış

Çıkmadan içe doğru bir sefere
Birlikte gidelim haydi berbere !

Kuaföre gittiler, traş oldular
Üstlerine de kıyafet aldılar

Çok güzel oldu, dış görünüşleri
Dış tamam da, ya içindikileri

Temizlemez çamaşır suyu bile
Bir de kötü diye, düştüysen dile

Zaman ister, o imajı silmek
Çaredir, çok ağlayıp, az gülmek!

Muharrem Pala

Yutkunuyorum !

Gecenin bu saatinde sessizliğe inat
Ürpertiyor içimi, evimdeki hareket

Dikkat kesiliyorum aldığıım nefese
Uzaktan kulağııma gelen, en küçük sese.

Ayağı kalkıyor amaçsızca koşuyorum,
Sonra yoruluyor oracıkta oturuyorum

Ardından öksürüyorum boğuk boğuk
Bir de terlemez miyim soğuk soğuk

Baştan aşığı revize edip kendimi
Start alıyorum yeniden yıkıp ta bendimi

Hiçbir şey olmamış gibi dönüyorum başa
Takılıp kalıyorum, fidan boyla, kalem kaşa

Gündüz aldığıım bir selamdan kalan
İçten bir gülüş bekliyor beni gerisi yalan

Onunla mutlu oluyorum hem de sınırsız
Pireyi deve yapan gönlüm oldukça arsız

Derken peş peşe kahkahalar patlatıyorum
Sonra tutarsız bir biçimde yutkunuyorum

Gözlerim fırlayacakmış gibi yerinden
İçimi ansızın bir acı kaplıyor derinden

Bu seferde durmaksızın ağlayan
Bir çocuk sesidir yüreğıimi dağılayan

Örümcek gibi ağıını örüyor içime
Ben de inanamıyorum renk değıştirdiğıime

Bir yanda sevinç diğıer tarafımda hüzün
Bu ne yaman çelişki şaşırılmış bukalemun

Ne kötü bir duygu Arasat ta olmak
Ağlarken gülmek, gülerken ağlamak

Kuşlar gibiyim düşmüşüm kapana
Can vereceğıim çırpına çırpına

Bulamıyorum bir çıkar yol
Sonra uzanıp alıyor beni bir el

Kurtuluyorum düştüğüm tuzaktan
Ağılıyorum özgürlüğüme kavuşmaktan

Muharrem Pala

Yüregim Var

Rahat edemem çıkmazsan yoluma
Yere düşerim girmezsen koluma
Çok acı çekiyor bakma soluma
Orada seni seven yüregim var

Yorulmadı hiç yol gözlemekten
Tel tel döküldü seni özlemekten
Kemikten değildir sadece etten
Burada seni seven yüregim var

O seni hep sever, sen sevmesen de
Yıllar oldu bende değildir sende
Hani göster deyip inkar etsen de
Kırada seni seven yüregim var

Muharrem Pala

Zavallı Yüreğim !

Sanki çok yakındaydı yanık kokusu
Nefes aldirmiyor
Burnumun direğini deliyordu
Bir sabah ansızın yüreğimde,
Yangın alarmı verildi
Panik havası vardı, gönül evimde
'Acil' ve 'gizli' koduyla
O sabah yüreğim için toplandık
Gündemde tek konu
O da 'Aşk' !!!
Zavallı yüreğim !
Belli ki uyuyamamış o gece.
Kan çanağına dönmüş gözleri
Tutuşmuş, gündüzün aldığı
Kıvılcımın etkisiyle
Cayır cayır yanıyordu
Ateşler içinde.
Yapacak hiç bir şey yoktu
Yangını söndürmek için.
Besbelli ateş bacayı çoktan sarmış
Ağzını bıçak açmıyordu yüreğimin...
Söze gerek yoktu
Görünen köy için kılavuza ne hacet!
Durum oldukça vahim
Tüylerim ürperiyordu
Manzara içler acısı...
O gün o toplantıdan
Tek bir karar çıktı
'Yüreğe yatırım' yapılacaktı
Sermayem tatlı dil
Güler yüz olacaktı
Öylede oldu.
Alınan kararlar, ok yaydan çıktı...

Muharrem Pala